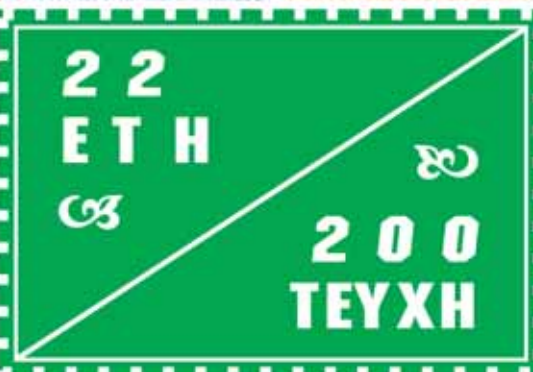
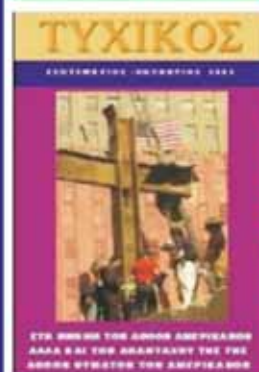
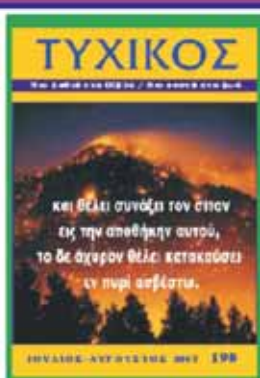


ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή



ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007

200

Στιγμιότυπα από την Κοιλάδα της Σκιάς του Θανάτου

(IV)



ΜΙΑ αλήθεια που κάπως καθυστερημένα μπόρεσα να αντιληφθώ σχετικά με την περιπέτεια της υγείας μου, ήταν όσα αντιμετώπισαν οι άνθρωποι του στενού μου οικογενειακού περιβάλλοντος.

Από την αρχή είχα ζητήσει από τους γιατρούς να μου πουν την πάσα αλήθεια για την κατάσταση και το ίδιο έγινε με όλους γύρω μου. (Ο μόνος που δεν έμαθε από τι ακριβώς έπασχα ήταν ο πατέρας μου που στα 92 του χρόνια βρισκόταν ήδη στις τελευταίες ημέρες της ζωής του – πράγματι κοιμήθηκε την ημέρα ακριβώς που μου έκοψαν τα ράμματα από την πρώτη εγχείρηση.)

Καθώς αρκετές φορές βρισκόμουν κάτω από τις συνέπειες της νάρκωσης και την επήρεια των φαρμάκων, μερικές φορές δεν είχα απόλυτη αντίληψη της πραγματικότητας και της σοβαρότητας της κατάστασής μου. Κάποια πράγματα τα αντιμετώπιζα με μεγαλύτερη ελαφρότητα από ό,τι αργότερα, όταν πια το μυαλό μου είχε ξαναβρεί την ισορροπία του...

ΑΝΤΙΘΕΤΑ οι άνθρωποι γύρω μου, ιδιαίτερα η σύζυγος μου και τα παιδιά, είχαν μια περισσότερο ρεαλιστική αντίληψη της κατάστασης και, όπως ήταν επόμενο, ανησυχούσαν για την έκβαση κάθε καινούργιας φάσης που αντιμετωπίζαμε. Προσέχοντας όμως να μην μου μεταφέρουν τις ανησυχίες τους.

Στην πραγματικότητα περάσαμε όλες αυτές τις ώρες συλλογικά, καθένας από το σημείο που μπορούσε να δει και να α-

ντιληφθεί τα πράγματα. Αν όχι μαζί, οπωσδήποτε κοντά στον πόνο, στην ανησυχία, στην προσπάθεια για ανακούφιση και επαφή με τους θεράποντες.

ΕΙΝΑΙ για τούτο που θέλω να πω και δημόσια ένα ξεχωριστά μεγάλο ευχαριστώ στη γυναίκα μου και όλα τα πρόσωπα, που βρέθηκαν πλάι μου και με κάθε δυνατό τρόπο έδειξαν αγάπη και αφοσίωση. Για την πρόνοια να βρεθεί το απαραίτητο αίμα. Για τις μεταφορές από και προς το νοσοκομείο. Για τα ξενύχτια. Για το ασφαλιστικό ταμείο...

ΤΩΡΑ, ύστερα ήδη από αρκετούς μήνες, μπορώ να θαυμάζω το υπέροχο σχέδιο του Θεού για την οικογένεια, για την Εκκλησία και για την ανθρώπινη κοινωνία, που δεν υπάρχουν μόνο για τις ηλιόλουστες ημέρες αλλά και για τις δύσκολες, ιδιαίτερα μάλιστα γι' αυτές.

Καταλαβαίνω ακόμη καλύτερα την διαπίστωση και απόφαση του Θεού μέσα στον Παράδεισο, ότι «**Δεν είναι καλόν να ήναι ο άνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν όμοιον με αυτόν.**» (Γέν. 2/β/18) και τη δήλωση ότι «**Εν παντί καιρώ αγαπά ο φίλος, και ο αδελφός γεννάζεται διά καιρόν ανάγκης**» (Παρ. 178/ιζ/17).

ΕΙΜΑΙ ΕΥΓΝΩΜΩΝ σε όλους όσοι στάθηκαν κοντά μου, με προσωπική παρουσία, με προσευχή και κάθε μορφής ενδιαφέρον, και πάνω απ' όλα **ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΤΟΝ ΘΕΟ!**

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
 πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
 ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Στιγί ιυτυπά άπύ τυν Κί ιλϋάά τϋο Σείϋο τί υ Εάνϋτί υ (IV)	2	❶ <u>ΑΛΛΗΛΟΓΝΑΦΙΑ</u>	9
❶ Τά έθνς έάι τί Έθνι ό	4	Καλοδεχούμενος ο «Τ» □ Κα- θυστερημένη συνδρομή □ Ει- ρήνη πάσι..!	
❶ «Ζρντεό εν τυ έϋσί υ»	8	❶ <u>Ι ΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ Ι ΑΤΙΑ</u>	32
❶ «Ι υνί ένα έί ι ι υπι υόάσι ά...» [Σελίδα της Γυναίκας]	10	Ίσως είναι πιο δύσκολο να εί- σαι πατέρας. □ Έκθετη η Κυ- βέρνηση. □ Γύρω από την κλί- νη! □ Διαδοχολογία	
❶ <u>Ι έγά ϋθιέϋ</u> έάι πί λιπιέϋ ζρντί ά... ..	12	❶ <u>ΑΙΑΒΑΣΙ ΑΤΑ</u>	34
❶ Κί ινϋνιά, πύσι ϋλλάξεό... ..	14	Ο Μέγας Κωνσταντίνος □ Εν- διαφέρον παράδειγμα □ Μόνο συνθήματα! □ Το όπιο του λαού...	
❶ Εϋϋθϋό Στάϋϋό ...έάι πάήάλεπιϋι ένα... ..	16	❶ « <u>ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΥΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΥΝ</u> [;] » 36	
❶ «Ειό πειήάσι υν έάι πάγιάά...»	17	Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙ- ΒΑΛΛΟΝ □ ΕΑΝ ΕΙΧΕΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗ- ΣΙΝ.... □ ΚΑΘΑΙΡΕΣΗ ΑΝΤΙΠΑΠΙ- ΚΟΥ □ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΚΑΝΕΝΑΝ; □ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΟΡΤΗΣ...	
❶ Υπάρχει σχέση Θεού με εγκλήματα Βρετανών, Αμερικανών κ.λπ.	19	❶ <u>ΕΚ ΚΑΝΑΙΑΣ</u> «Όσοι έλπίζει επί ϋνθϋπί ν» ...	39
❶ Χρήμα και Πολιτική – Δύο εχθροί του Θεού.	21		
❶ Άγνοια ιστορίας 2000 ετών	23		
❶ Έέλι ι εν σϋι βάσιλεύσει;..	25		
❶ Βασιλεία Θεού και Ουρανών	27		
❶ «Η Οϋθί άι ξιά ι άό»	28		
❶ ΕΟΝΤΑΣΤΙΚΗ ΠΙΝΟΦΟΝΑ !	40		

έν ϋιπή όφθαλμοϋ...

ΕΤΟΣ 22 - ΤΕΥΧΟΣ 200 / ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007

• «ΤΥΧΙΚΟΣ» ι άγάπητοό άαελοόό έάι πιστοό άιϋέι νί ό εν Κηϋίϋ (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/δ/7) • Με σύνθημα «πίι βαθιϋ σς Βίβλι / πύι έί ντϋ σς Ζϋρ» δημοσιέϋει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν απο-
τελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσω-
πικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημο-
σιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η άνάάι ι σίεϋς έει ένιν άπύ
έάι πύι ό τί ν «Τ» ι ε έάνένά τϋπύ άεν σςί άίνει τάϋτις • Σε εκτέλεση της εντολής «Αϋήϋν άϋτε» (Μαθ. 10/ι/8) στέλνεται χωρίς πληρω-
μή σε όποιον δώσει τη διεϋθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές έξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, λογ/σμός: IBAN
GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXX • Ιάι έέτρτς: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό
ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εεάϋτς: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Εεϋϋπύς: Γ.
Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα • Επύέι ινϋνιά : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ.: 210-27.73.785 •

«TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE •
 [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΑΙΔΕΥΕΝΣΕΙΣ Ι ΑΣ ΣΤΟ INTERNET
 tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

το είχε καλλιεργήσει ο ίδιος ο Θεός. Διαβά-
ζουμε: «Διότι ποίον έθνος είναι τόσον μέγα,
εις το οποίον ο Θεός είναι ούτω πλησίον αυ-
τού, καθώς Κύριος ο Θεός ημών είναι εις
πάντα όσα επικαλούμεθα αυτόν; Και ποίον
έθνος είναι τόσον μέγα, το οποίον να έχη
διατάγματα και κρίσεις ούτω δικαίας, κα-
θώς πας ο νόμος ούτος, τον οποίον θέτω ε-
νώπιόν σας σήμεραν;» (Δευτ. 4/δ/7-8)

Αλλά ο ίδιος ο Θεός τους εξήγησε ότι
αυτή η εκλογή δεν ήταν αποτέλεσμα της δι-
κής τους αξίας: «Δεν προετίμησεν εσάς Κύ-
ριος ουδέ εξέλεξεν εσάς, διότι είσθε πολυ-
πληθέστεροι παρά πάντα τα έθνη· επειδή
σεις είσθε οι πλέον ολιγάριθμοι παρά πάντα
τα έθνη· αλλ' επειδή ο Κύριος σας ηγάπησε
και διά να φυλάξη τον όρκον, τον οποίον ώ-
μοσε προς τους πατέρας σας» (Δευτ.
7/ζ/7-8).

Άρα αυτή η ανωτερότητα δεν οφειλόταν
στους ίδιους τους Εβραίους! Κάθε άλλο! Ο
Ψαλμωδός με τη σοφία του Θεού έγραψε:
«Μακάριον το έθνος, του οποίου ο Θεός εί-
ναι ο Κύριος. Ο λαός, τον οποίον εξέλεξε διά
κληρονομίαν αυτού» (Ψαλμ. 33/λγ/12).

Πράγματι, ήταν αυτή η σχέση με τον Θεό
που έκανε τη μεγάλη διαφορά, γεγονός
που διέκριναν και πολλοί άλλοι στη διάρκεια
των ετών.

Στην είσοδο των Εβραίων στη Γη Χανα-
άν, μια γυναίκα ανήθικη με τα σημερινά δε-
δομένα, μπόρεσε να καταλάβει αυτή τη δια-
φορά πολλούς αιώνες πριν. Ήταν η πόρνη
Ραάβ από την Ιερικώ, που είπε στους Ε-
βραίους κατασκόπους: «Γνωρίζω ότι ο Κύ-
ριος έδωκεν εις εσάς την γην· και ότι ο τρώ-
μος σας επέπεσεν εφ' ημάς, και ότι πάντες
οι κάτοικοι της γης ενεκρώθησαν εκ του φό-
βου σας· (...) διότι Κύριος ο Θεός σας, αυτός
είναι Θεός εν τω ουρανώ άνω και επί της γης
κάτω» (Ιησ. 2/β/9-11)

Στο ίδιο πλαίσιο θυμόμαστε και την τρυ-
φερή ιστορία της Ρουθ, που υποσχέθηκε

στην πεθερά της Ναομί ότι, «Όπου αν συ υ-
πάγης, και εγώ θέλω υπάγει. και όπου αν συ
παραμείνης, και εγώ θέλω παραμείνει. Ο
λαός σου, λαός μου, και ο Θεός σου, Θεός
μου. όπου αν αποθάνης, θέλω αποθάνει, και
εκεί θέλω ταφή» (Ρουθ 1/α/6-17).

Με το χρόνο, όμως, οι Ισραηλίτες όλο και
περισσότερο εξομοιώθηκαν με το περιβάλ-
λον των ειδωλολατρών γειτόνων τους και θέ-
λησαν να μοιάζουν μαζί τους. Έτσι είπαν
στον κριτή Σαμουήλ: «Κατάστησον εις
ημάς βασιλέα διά να κρίνη ημάς, καθώς
έχουσι πάντα τα έθνη» (Α' Σαμ. 8/η/5). Α-
κούγοντας αυτή την απαίτηση ο Σαμουήλ
στενοχωρήθηκε πολύ, όμως ο Κύριος του ε-
ξήγησε: «Δεν απέβαλον σε, αλλ' εμέ απέβα-
λον από του να βασιλεύω επ' αυτούς» (Α'
Σαμ. 8/η/7). Αυτή τους την επιθυμία να απο-
μακρυνθούν από τον Θεό την έδειξαν με
κάθε ευκαιρία έκτοτε.

Τούτο είχε ως αποτέλεσμα ο Θεός να α-
ποστραφεί αυτόν τον λαό ώστε ύστερα από
πολλά χρόνια υπομονής και ελέους, αποφά-
σισε να διαρρήξει τις σχέσεις Του μαζί τους
και να πάρει "διαζύγιο" από αυτόν τον λαό
για τον οποίο δήλωσε: «Ούτος είναι λαός α-
πειθής, ψευδείς υιοί, υιοί μη θέλοντες να α-
κούσωσι τον νόμον του Κυρίου» (Ησ.
30/λ/9). Και τους προείπε ότι: «Διά τούτο και
εγώ θέλω επιγέλασει εις τον όλεθρόν σας·
θέλω καταχαρή, όταν επέλθη ο φόβος σας»
(Παρ. 1/α/25-26).

Με όλα αυτά και πολλά άλλα που επακο-
λούθησαν στους επόμενους αιώνες, οι Ε-
βραίοι, αν και τον περισσότερο καιρό λάτρε-
ψαν ψεύτικους θεούς και ακολούθησαν το
δρόμο των επιθυμιών τους, εξακολουθούσαν
να καυχώνται ότι ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΘΕΟ.

Στην εποχή του Χριστού όλοι μιλούν πια
για το ΙΟΥΔΑΪΚΟ ΕΘΝΟΣ και ακούμε
τους κατοίκους της Καπερναούμ να συστή-
νουν στον Χριστό κάποιον εκατόνταρχο του
οποίου ο δούλος είχε αρρωστήσει, λέγοντας:

το είχε καλλιεργήσει ο ίδιος ο Θεός. Διαβά-
ζουμε: «Διότι ποίον έθνος είναι τόσον μέγα,
εις το οποίον ο Θεός είναι ούτω πλησίον αυ-
τού, καθώς Κύριος ο Θεός ημών είναι εις
πάντα όσα επικαλούμεθα αυτόν; Και ποίον
έθνος είναι τόσον μέγα, το οποίον να έχη
διατάγματα και κρίσεις ούτω δικαίας, κα-
θώς πας ο νόμος ούτος, τον οποίον θέτω ε-
νώπιόν σας σήμεραν;» (Δευτ. 4/8/7-8)

Αλλά ο ίδιος ο Θεός τους εξήγησε ότι
αυτή η εκλογή δεν ήταν αποτέλεσμα της δι-
κής τους αξίας: «Δεν προετίμησεν εσάς Κύ-
ριος ουδέ εξέλεξεν εσάς, διότι είσθε πολυ-
πληθέστεροι παρά πάντα τα έθνη· επειδή
σεις είσθε οι πλέον ολιγάριθμοι παρά πάντα
τα έθνη· αλλ' επειδή ο Κύριος σας ηγάπησε
και διά να φυλάξη τον όρκον, τον οποίον ώ-
μοσε προς τους πατέρας σας» (Δευτ.
7/ζ/7-8).

Άρα αυτή η ανωτερότητα δεν οφειλόταν
στους ίδιους τους Εβραίους! Κάθε άλλο! Ο
Ψαλμωδός με τη σοφία του Θεού έγραψε:
«Μακάριον το έθνος, του οποίου ο Θεός εί-
ναι ο Κύριος. Ο λαός, τον οποίον εξέλεξε διά
κληρονομίαν αυτού» (Ψαλμ. 33/λγ/12).

Πράγματι, ήταν αυτή η σχέση με τον Θεό
που έκανε τη μεγάλη διαφορά, γεγονός
που διέκριναν και πολλοί άλλοι στη διάρκεια
των ετών.

Στην είσοδο των Εβραίων στη Γη Χανα-
άν, μια γυναίκα ανήθικη με τα σημερινά δε-
δομένα, μπόρεσε να καταλάβει αυτή τη δια-
φορά πολλούς αιώνες πριν. Ήταν η πόρνη
Ραάβ από την Ιερικώ, που είπε στους Ε-
βραίους κατασκόπους: «Γνωρίζω ότι ο Κύ-
ριος έδωκεν εις εσάς την γην· και ότι ο τρό-
μος σας επέπεσεν εφ' ημάς, και ότι πάντες
οι κάτοικοι της γης ενεκρώθησαν εκ του φό-
βου σας· (...) διότι Κύριος ο Θεός σας, αυτός
είναι Θεός εν τω ουρανώ άνω και επί της γης
κάτω» (Ιησ. 2/β/9-11)

Στο ίδιο πλαίσιο θυμόμαστε και την τρυ-
φερή ιστορία της Ρουθ, που υποσχέθηκε

στην πεθερά της Ναομί ότι, «Όπου αν συ υ-
πάγης, και εγώ θέλω υπάγει. και όπου αν συ
παραμείνης, και εγώ θέλω παραμείνει. Ο
λαός σου, λαός μου, και ο Θεός σου, Θεός
μου. όπου αν αποθάνης, θέλω αποθάνει, και
εκεί θέλω ταφή» (Ρουθ 1/α/6-17).

Με το χρόνο, όμως, οι Ισραηλίτες όλο και
περισσότερο εξομοιώθηκαν με το περιβάλ-
λον των ειδωλολατρών γειτόνων τους και θέ-
λησαν να μοιάζουν μαζί τους. Έτσι είπαν
στον κριτή Σαμουήλ: «Κατάστησον εις
ημάς βασιλέα διά να κρίνη ημάς, καθώς
έχουσι πάντα τα έθνη» (Α΄ Σαμ. 8/η/5). Α-
κούγοντας αυτή την απαίτηση ο Σαμουήλ
στενοχωρήθηκε πολύ, όμως ο Κύριος του ε-
ξήγησε: «Δεν απέβαλον σε, αλλ' εμέ απέβα-
λον από του να βασιλεύω επ' αυτούς» (Α΄
Σαμ. 8/η/7). Αυτή τους την επιθυμία να απο-
μακρυνθούν από τον Θεό την έδειξαν με
κάθε ευκαιρία έκτοτε.

Τούτο είχε ως αποτέλεσμα ο Θεός να α-
ποστραφεί αυτόν τον λαό ώστε ύστερα από
πολλά χρόνια υπομονής και ελέους, αποφά-
σισε να διαρρήξει τις σχέσεις Του μαζί τους
και να πάρει "διαζύγιο" από αυτόν τον λαό
για τον οποίο δήλωσε: «Ούτος είναι λαός α-
πειθής, ψευδείς υιοί, υιοί μη θέλοντες να α-
κούσωσι τον νόμον του Κυρίου» (Ησ.
30/λ/9). Και τους προείπε ότι: «Διά τούτο και
εγώ θέλω επιγελάσει εις τον όλεθρόν σας·
θέλω καταχαρή, όταν επέλθη ο φόβος σας»
(Παρ. 1/α/25-26).

Με όλα αυτά και πολλά άλλα που επακο-
λούθησαν στους επόμενους αιώνες, οι Ε-
βραίοι, αν και τον περισσότερο καιρό λάτρε-
ψαν ψεύτικους θεούς και ακολούθησαν το
δρόμο των επιθυμιών τους, εξακολουθούσαν
να καυχώνται ότι ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΘΕΟ.

Στην εποχή του Χριστού όλοι μιλούν πια
για το ΙΟΥΔΑΪΚΟ ΕΘΝΟΣ και ακούμε
τους κατοίκους της Καπερναούμ να συστή-
νουν στον Χριστό κάποιον εκατόνταρχο του
οποίου ο δούλος είχε αρρωστήσει, λέγοντας:

«Ότι είναι άξιος εκείνος εις τον οποίον θέλεις κάμει τούτο· διότι αγαπά το έθνος ημών, και την συναγωγήν αυτός οικοδόμησεν εις ημάς» (Λουκ. 7/ζ/4-5).

Επίσης πίστευαν ότι ο Θεός είναι ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥΣ. Έτσι τουλάχιστον είπαν στον Χριστό: «Ένα Πατέρα έχουμε, τον Θεόν», για να ακούσουν την θεία ετυμηγορία, ότι: «Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττετε» (Ιωάν. 8/η/41,44).

Παρ' όλη την αποστασία τους δεν έπαυσαν να θυμούνται την καταγωγή τους από τον Αβραάμ, και τις υποσχέσεις που ο Θεός είχε δώσει για τους απογόνους του. Είχαν όμως ξεχάσει τις ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ που υπήρχαν από μέρους τους, ως ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ για να λάβουν αυτές τις ευλογίες.

Η σκληροκαρδία τους έφτασε τελικά στο μέγιστο κατάντημα, να αρνηθούν τον Χριστό, τον βασιλιά τους και να Τον παραδώσουν πού; Στα έθνη!!! Κάτι που έγκαιρα είχε προφητεύσει ο Χριστός, όταν είπε ότι οι συμπατριώτες Του θα τον παρέδιδαν «εις τα έθνη διά να εμπαίξωσι και μαστιγώσωσι και σταυρώσωσι» (Ματθ. 20/κ/19).

Το αποτυχημένο αυτό έθνος των Ιουδαίων έφτασε, μέσω των αρχόντων του, στο σημείο να παραδώσει τον Χριστό στα χέρια των ειδωλολατρών, για να σταυρωθεί από αυτούς. «Τότε εσηκώθη άπαν το πλήθος αυτών, και έφεραν αυτόν προς τον Πιλάτον. Και ήρχισαν να κατηγορώσιν αυτόν, λέγοντες, Τούτον εύρομεν διαστρέφοντα το έθνος, και εμποδίζοντα το να δίδωσι φόρους εις τον Καίσαρα, λέγοντα εαυτόν ότι είναι Χριστός βασιλεύς» (Λουκ. 23/κγ). Εκείνοι που θα έπρεπε να φροντίζουν για το έθνος τους και να επιδιώκουν το αγαθό του, κατηγορούν τώρα τον Ιησού επειδή, τάχα, τους εμπόδιζε να δίνουν φόρους στον κατακτητή!

Για τούτο συζητώντας ο Πιλάτος με τον Ιησού, Του είπε: «Μήπως εγώ είμαι Ιου-

δαίος; το έθνος το ιδικόν σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ» (Ιωάν. 18/ιη/35).

Ύστερα από τα παραπάνω δεν είναι χωρίς εξήγηση η προφητεία του Χριστού για την πατρίδα Του και τον λαό Του: «Και θέλουσι πέσει εν στόματι μαχαίρας, και θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι, εις πάντα τα έθνη· και η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι πατουμένη υπό εθνών, εωσού εκπληρωθώσιν οι καιροί των εθνών» (Λουκ. 21/κα/24).

Όπως το έθνος των Ιουδαίων ΑΠΕΡΡΙΨΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ, έτσι και ο Θεός απέρριψε τους Ιουδαίους και η Βασιλεία αφαιρέθηκε από αυτούς ως προγονικό δικαίωμα, και προσφέρθηκε πλέον ΣΤΑ ΕΘΝΗ. Αυτό είχε προφητεύσει ο Χριστός, όταν είπε: «Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας· παρά Κυρίου έγεινεν αυτή και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς υμών. Διά τούτο λέγω προς υμάς ότι θέλει αφαιρεθῇ αφ' υμών η βασιλεία του Θεού και θέλει δοθῇ εις έθνος κάμνον τους καρπούς αυτής» (Ματθ. 21/κα/42-43)

Έτσι, αμέσως μετά την Ανάσταση, ο Χριστός άρχισε να ετοιμάζει αυτό ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΑΙ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΕΘΝΟΣ, που αποτελείται από όλους τους λυτρωμένους Του, και του οποίου χαρακτηριστικό είναι ότι παράγει τους καρπούς της βασιλείας του Θεού.

Αυτό το ΝΕΟ ΕΘΝΟΣ που είναι η Εκκλησία του Χριστού, έχει το δικό του Γεννήτορα—τον Χριστό, τη δική του πατρίδα—τον Ουρανό, τους δικούς του νόμους—το Βιβλίο του Θεού, και μια μεγάλη και λαμπρή αποστολή: ΝΑ ΔΟΞΑΣΤΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΜΕΣΩ ΑΥΤΟΥ! (Εφεσ. 3/γ/10).

Στο νέο αυτό ΕΘΝΟΣ, συμμετέχουν άνθρωποι από ΚΑΘΕ ΦΥΛΗ, ΛΑΟ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ. Κι είναι τούτο το έθνος η μεγάλη ευλογία ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, όπως από την αρχή υπήρχε στο σχέδιο του Θεού και αποκαλύφθηκε στον Αβραάμ, και όπως το διακήρυξε ο Πέτρος την ημέρα της Πεντηκο-

στής, ότι: «**Εν τῷ σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθῇ πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς**» (Πράξ. 3/γ/25).

Ὅχι ὁμῶς για να μείνουν οἱ Ἰουδαῖοι Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἐθνικοὶ Ἐθνικοὶ, οὔτε για να γίνουν οἱ Ἐθνικοὶ Ἰουδαῖοι, ὅπως προσπαθοῦν κάποιες ονομαζόμενες "μεσσιανικὲς" κινήσεις, ἀλλὰ για να αποκτήσουν ὅλοι μαζί τὴ ΝΕΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ τοῦ υπηκόου τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ με Βασιλιά τὸν Χριστό.

Ἔτσι ὁ Πέτρος διακήρυξε στους Ἰουδαίους: «**Προς εσάς πρῶτον ὁ Θεός, ἀναστήσας τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν διὰ να σας ευλογῇ, ὅταν επιστρέψετε ἕκαστος ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν**» (Πράξ. 3/γ/26)

Ὅταν ἐκεῖνοι ὡς λαὸς ἀδιαφόρησαν να προσέξουν στὴν προσφορὰ τῆς σωτηρίας, τότε ὁ Κύριος ἄλεσε καὶ πάλι τὸν Πέτρο, στὸν ὁποῖο εἶχε δώσει «**τὰ κλειδιά τῆς Βασιλείας**» (Ματθ. 16/ις/19), για να προσφέρει τὸ Εὐαγγέλιο πρὸς τὰ ἔθνη, στὸ πρόσωπο τοῦ Κορνήλιου καὶ τῆς οἰκογένειάς του, στὸν ὁποῖο διὰ Πνεύματος Ἁγίου δήλωσε: «**Ἐπ' ἀληθείας γνωρίζω, ὅτι δεν εἶναι προσωπολήπτης ὁ Θεός· ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὅστις φοβεῖται αὐτόν, καὶ ἐργάζεται δικαιοσύνην, εἶναι δεκτὸς εἰς αὐτόν**» (Πράξ. 10/ι/34).

Ἦταν τούτῃ ἡ ὥρα που ὁ Θεὸς ἄρχισε να υλοποιεῖ τὴν επέκταση τῆς Βασιλείας τοῦ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΣΡΑΗΛ!

Επειδὴ ὁμῶς τόσο ὁ Πέτρος ὅσο καὶ οἱ υπόλοιποι Ἀπόστολοι εἶχαν μεγάλη δυσκολία να δεχτοῦν ἀνάμεσά τους τους Ἐθνικοὺς, αὐτὸ το διευκόλυνε ὁ Κύριος με μιὰ σειρά ἐπεμβάσεων, ὅπως:

- 1) Με ἄγγελο που ἔστειλε στὸν Ρωμαῖο ἐκατόνταρχο Κορνήλιο.
- 2) Με ὄραμα που ἔδειξε στὸν Πέτρο (τὴ συνδὸνα με τὰ ἀκάθαρτα ζῶα).
- 3) Στέλνοντας τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στους Ἐθνικοὺς πρὶν ἀκόμη ἀπὸ τὴ βάπτισή τους.

Ἀπέναντι σ' αὐτές τὶς θεῖες ἐπεμβάσεις ὁ Πέτρος δεν μπορούσε παρὰ να ΥΠΟΤΑΧΤΕΙ σ' ἐκεῖνο που ὁ Θεὸς εἶχε ἀπ' ἀρχῆς στὸ νου Του, καὶ να ΥΠΟΔΕΧΤΕΙ στὴν ἐκκλησία τὰ ἔθνη. Ὁ ἴδιος ἐξήγησε στους ἐκ περιτομῆς Χριστιανούς τῶν Ἱεροσολύμων: «**Εάν λοιπὸν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἰσὴν δωρεάν ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς, διότι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τις ἤμην ὥστε να δυνηθῶ να ἐμποδίσω τὸν Θεόν; Ακούσαντες δε ταῦτα, ἠσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες, Καὶ εἰς τὰ ἔθνη λοιπὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν**» (Πράξ. 11/α/17-18).

Στὸ ἴδιο πνεῦμα μίλησε καὶ ὁ Παῦλος στους Ἀθηναίους: «**Καὶ ἕκαμεν ἐξ ἐνὸς αἵματος παν ἔθνος ἀνθρώπων, διὰ να κατοικώσιν ἐφ' ὅλου τοῦ προσώπου τῆς γῆς, καὶ διώρισε τοὺς προδιατεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰ ὁροθέσια τῆς κατοικίας αὐτῶν· διὰ να ζητῶσι τὸν Κύριον, ἵσως δυνηθῶσι να ψηλαφήσωσιν αὐτόν καὶ να εὕρωσιν· ἂν καὶ δεν εἶναι μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν. (...) Τοὺς καιροὺς λοιπὸν τῆς ἀγνοίας παραβλέψας ὁ Θεός, τώρα παραγγέλλει εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους πανταχοῦ να μετανοήσι**» (Πράξ. 17/ις/26-27).

Ἔτσι τώρα ἡ Ἐκκλησία ΔΕΝ ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνες. «**Ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς Χριστόν, Χριστὸν ἐνεδύθητε. Δεν εἶναι πλέον Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλληγ, δεν εἶναι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, δεν εἶναι ἄρσεν καὶ θήλυ· διότι πάντες σεις εἰσθε εἰς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ**» (Γαλ. 3/γ/27-28), καὶ σύμφωνα με τὴ δήλωση τοῦ Χριστοῦ, «**Θέλει κηρυχθῇ τούτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, πρὸς μαρτυρίαν εἰς πάντα τὰ ἔθνη**· καὶ τότε θέλει ελθεῖ τὸ τέλος» (Ματθ. 24/κδ/14).

Τότε, στὸ τέλος τῆς παρούσας κατάστασης, ὅταν τὸ σχῆμα αὐτοῦ τοῦ κόσμου «**παρέλθῃ**», ἡ μία Ἐκκλησία, τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἐθνικῶν, θα εἶναι ἡ ΝΥΦΗ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ. **❶**

Εθνικά ζητήματα...

«Ζώντες εν τω κόσμῳ»

Ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο και γεννιέται πολλές φορές το ερώτημα: Ποια είναι η σχέση των πιστών με τις εθνικές υποθέσεις της χώρας που ζουν;

Ως γνωστό οι Χριστιανοί καλούνται πλέον να ζήσουν μεταξύ των ανθρώπων ως «**πρέσβεις Χριστού**» (Β' Κορ. 5/ε/20), –που σημαίνει ως εκπρόσωποι της δικής Του βασιλείας μέσα σε έναν ξένο κόσμο. Είναι φρόνιμο, συνεπώς, να απέχουμε από τις κοσμικές διαδικασίες και να μην ταυτιζόμαστε με τα συστήματα και τις μεθοδίες αυτού του κόσμου όπου βασιλεύει ο Διάβολος.

Εντούτοις, ο Θεός δεν μας καλεί να ξεχάσουμε και να εγκαταλείψουμε τους ομοεθνείς μας. Αυτό το βλέπουμε ιδιαίτερα στον τρόπο που το εφάρμοσε ο απόστολος Παύλος:

1. ΘΕΛΟΥΣΣΕ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΤΟΥΣ ΟΜΟΕΘΝΕΙΣ ΤΟΥ

Όταν εκείνοι περιήλθαν σε πείνα, φρόντιζε να συγκεντρώνει βοήθεια γι' αυτούς. «**Μετά δε πολλά έτη ήλθον διά να κάμω εις το έθνος μου ελεημοσύνας και προσφοράς**» (Πράξ. 24/κδ/16-17)

2. ΘΕΛΟΥΣΣΕ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΟΥ


Με κάθε τρόπο ήθελε να το βοηθήσει και να φέρει το λαό του στην κατανόηση και αποδοχή του Ευαγγελίου.

Έτσι, φυλακισμένος στη Ρώμη ζήτησε να δει τους πρόκριτους των Ιουδαίων και τους δήλωσε:

«**Άνδρες αδελφοί, εγώ ουδέν εναντίον πράξας εις τον λαόν, ή εις τα έθιμα τα πατρώα, παρεδόθην εξ Ιεροσολύμων δέσμιος εις τας χείρας των Ρωμαίων· (...) Επειδή δε αντέλεγον οι Ιουδαίοι, ηναγκάσθην να επικαλεσθώ τον Καίσαρα· ουχί ως έχων να κατηγορήσω κατά τι το έθνος μου**» (Πράξ. 28/κη/18-20).

3. ΠΟΝΟΥΣΣΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η αγάπη του γι' αυτούς ήταν τόσο μεγάλη, ώστε έφτασε στο ακραίο σημείο της υπερβολής να γράψει: «**Έχω λύπην μεγάλην και αδιάλειπτον οδύνην εν τη καρδία μου. Διότι ηυχόμην αυτός εγώ να ήμαι ανάθεμα από του Χριστού υπέρ των αδελφών μου, των κατά σάρκα συγγενών μου**» (Ρωμ. 9/θ/1-5).

Με παρόμοιο τρόπο, λοιπόν, ας δείχνουμε κι εμείς ανάλογο ενδιαφέρον για τους ομοεθνείς μας. Μακάρι να έρθουν όλοι στο Νέο Έθνος του Χριστού! Είτε όμως γίνει αυτό είτε όχι, έχουμε καθήκον να νιώθουμε προς αυτούς αγάπη και να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, για κάθε πρακτική και πνευματική βοήθεια. 



Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες

Καλοδεχούμενος ο «Τ»

Από τη Θεσσαλονίκη ο κ. Δ.Τ. γράφει:

Είμαι τακτικός λήπτης του ΤΥΧΙΚΟΥ και ομολογουμένως τα περισσότερα άρθρα του τα βρίσκω ενδιαφέροντα, καλογραμμένα και καλοτοποθετημένα. Σπάνια βρίσκει κανείς στην εποχή μας περιοδικά με την πνευματικότητα που διακρίνει το περιοδικό, ανεξάρτητα που δε με βρίσκουν όλα τα θέματα σύμφωνο. Σημασία έχει ότι το περιοδικό έχει φωνή, χρώμα, θέσεις και ασκεί κριτική ευθύβολη σε διάφορα κρίσιμα θέματα. Πάντα καλοδεχούμενος λοιπόν ο ΤΥΧΙΚΟΣ και οι απόψεις που παρουσιάζει προς οικοδομήν.

Ευχαριστούμε τον αναγνώστη για τα καλά του λόγια. Δεν είναι υποχρεωτικό να συμφωνούν όλοι με τις απόψεις μας. Επιπλέον μια συζήτηση για τα θέματα που «δεν συμφωνούμε» μπορεί να αποδειχθεί επίσης «προς οικοδομήν», αρκεί να γίνεται με πνεύμα αλληλοσεβασμού και διάθεση καλύτερης κατανόησης της αλήθειας. 📧



« ΤΥΧΙΚΟΣ »

Καθυστερημένη συνδρομή

Από τη Χαλκιδική ο κ. Α.Φ. γράφει:

Αγαπητοί συνεργάτες του ΤΥΧΙΚΟΥ, σας στέλνω τον εγκάρδιο χαιρετισμό μου και σας ευχαριστώ που δεν με ξεχνάτε με την αποστολή του περιοδικού, όπως δυστυχώς έκανα εγώ με τη συνδρομή μου. Σας εσωκλείω [...] ευρώ για το σκοπό αυτό και ζητώ συγγνώμη για την καθυστέρηση.

Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο τεύχος, ποτέ δεν διακόπτουμε την αποστολή του περιοδικού για οικονομικούς λόγους. Το περιοδικό αυτό ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗ. Δεχόμαστε μόνο αυτοπροαίρετες συνεισφορές, που είναι πολύτιμες και ευπρόσδεκτες για την κάλυψη των εξόδων μας, όμως αυτό δεν αποτελεί κριτήριο για την αποστολή, η οποία γίνεται «άνευ αργυρίου και άνευ αντιτίμου», σύμφωνα με την εντολή του Χριστού «Δωρεάν ελάβετε δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8).

Ειρήνη πάσι...!

Από την Αθήνα ο κ. Ι.Β. γράφει:

Μου άρεσε πολύ η γελοιογραφία του Κ. Μητρόπουλου που είχε ο τελευταίος «Τ» και σκεπτόμενος θλιβερή εμπειρία που είχα σε εκκλησία της Κορίνθου, την άλλαξα λίγο και την στέλνω για να γελάσετε και να κλάψετε...

Λυπούμαστε όταν κάποιες χριστιανικές κοινότητες –και μάλιστα οι "ηγέτες" τους– λειτουργούν χειρότερα από τους πολιτικούς «του κόσμου τούτου». Ένα μόνο έχουμε να πούμε: **Ντροπή και ξανά ντροπή!**

(3771)

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007 - 9



«Μόνο ένα κομμάτι ύφασμα...»

Με τίτλο «Απέμεινε μόνο ένα κομμάτι ύφασμα», η εφημερίδα «Καθημερινή» (22-9-07) αναφέρεται στη δραματική κατάσταση που επικρατεί σε πολλά από τα χωριά που κάηκαν στις τελευταίες πυρκαγιές. Με πόνο αντιγράφουμε ένα απόσπασμα:

Το χωριό Ράφτη του Δήμου Αλιφείρας είχε 40 σπίτια. (...) Σήμερα, τα 37 σπίτια έχουν καεί ολοσχερώς. «Όπως μπαίνεις στο χωριό, στο πρώτο σπίτι δεξιά μένει μια κυρία με τον γιο και την ανύπαντρη κόρη της», λέει στην «Κ» η κοινωνική λειτουργός της Γ.Γ. Ισότητας κ. Μαίρη Φραγκοπούλου. «Η μάνα με πήρε απ' το χέρι να μου δείξει την καταστροφή. Στο κελάρι της είχε 1.000 κιλά λάδι, 800 κιλά κρασί, 500 κιλά σιτάρι - όλα χάθηκαν. Άλλο όμως την πόνησε περισσότερο... Άνοιξε την παλάμη μου και μου έβαλε μέσα ένα κομμάτι ύφασμα: ήταν από την προίκα που έφτιαχνε εδώ και χρόνια για την κόρη της. "Πάρ' το", μου λέει, "και δειξ' το παντού - χάσαμε τα πάντα". (...)

Συνεχίζοντας, φίλες μου, κατά κάποιο τρόπο όσα λέγαμε στο προηγούμενο τεύχος, σχετικά με τη μόδα και τις κακές της συνέπειες, η τελευταία αυτή φράση

της πονεμένης πυρόπληκτης γυναίκας με έβαλε σε νέες θλιβερές σκέψεις, όταν σκέφτομαι πως κάτι ανάλογο θα μπορούσε να πει και ο Θεός για το σημερινό ντύσιμο κάποιων εκπροσώπων του φύλου μας, που ύστερα από την πυρκαγιά της αμαρτίας, που έγδυσε τον άνθρωπο, απέμειναν κι εκείνες με «ένα μόνο κομμάτι ύφασμα»...

Όταν η ντροπή χτύπησε τους Πρωτόπλαστους ύστερα από την αμαρτία τους, και ένιωσαν για πρώτη φορά πως ήταν γυμνοί -κι απέναντι στα συκόφυλλα που χρησιμοποίησαν εσπευσμένα για να κρύψουν τη γύμνια τους- ο Θεός φρόντισε να τους ντύσει με δερμάτινους χιτώνες.

Στη συνέχεια, βέβαια, οι άνθρωποι προσάρμοσαν την ενδυμασία τους ανάλογα με την περιοχή και την εποχή, ώστε να ανταποκρίνεται στις διαφορετικές ανάγκες τους.

Αλλά τι έχει απομείνει σήμερα από εκείνη την καλή συνήθεια που έντυνε τον άνθρωπο και μάλιστα τις γυναίκες; «Μόνο ένα κομμάτι ύφασμα» και μερικές φορές ούτε κι αυτό... Τι είναι αυτό που μας έχει πιάσει ως φύλο;

Κάτι δεν πάει καλά στο προκείμενο, ιδιαίτερα μάλιστα όταν αυτή η μανία δεν περιορίζεται μόνο σε κάποιους κοσμι-

κούς χώρους γνωστούς για την ελευθεριότητά τους αλλά δυστυχώς όλο και περισσότερο διεισδύει κυρίως στις νεότερες κοπέλες ακόμη και μέσα σε εκκλησίες!

Πώς καταντήσαμε να πρέπει οι εκκλησιαστικοί ηγέτες να υποχρεώνονται να βάζουν έξω από τους ναούς πινακίδες που υπενθυμίζουν την ιερότητα του χώρου και την απαίτηση για σεμνή ενδυμασία; Έγραψε τον Αύγουστο του 2006 σε εγκύκλιό του ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος:

Οι εκπτώσεις στα πνευματικά θέματα πρέπει να σταματήσουν. Εάν μετατρέψουμε την Εκκλησία σε κόσμο, τί θα απομείνει; Παρακαλώ πατρικώς να σταθείτε με ευαισθησία απέναντι σ' αυτή την κατάσταση που έχει μεταβάλλει τους ιερούς ναούς μας σε χώρους κοσμικής συγκεντρώσεως. Τουλάχιστον όταν εισέρχεσθε στο Ναό του Θεού ενδυθείτε την ευλάβεια και την σωφροσύνη. Μη σκανδαλίζετε τους αδυνάτους και μη προκαλείτε τους ευσεβείς. Η σαρκολατρεία μολύνει και ζημιώνει τον άνθρωπο, καταστρέφει και εξαφανίζει λαούς και πολιτισμούς, σκάβει και ξεριζώνει την ψυχική και σωματική υγεία, αναστατώνει και διαλύει σπίτια και συζυγίες.

Ήταν ανάγκη να συζητούνται τα παραπάνω; Δεν είναι αυτονόητα; Δυστυχώς σήμερα έχει πάψει να υπάρχει και το αυτονόητο και το ενστικτώδες.

Δεν είμαστε εκείνοι που θα θελήσουν να επιβάλλουν νόμους και μέτρα ανθρώπινα. Όμως η έλλειψη του μέτρου αποτελεί τη μεγαλύτερη αφροσύνη. Απευθυνόμενη ιδιαίτερα στις αγαπητές νεαρές κοπέλες των εκκλησιών, θέλω:

Πρώτα να τις συγχαρώ που αντίθετα

στο ρεύμα του κόσμου εξακολουθούν να ενδιαφέρονται για τα πράγματα του Θεού.

Δεύτερο να τις επισημάνω τον κίνδυνο που κρύβεται πίσω από το πνεύμα της μίμησης και συμμόρφωσης με τον κόσμο. Και πράγματι, τι νομίζουν ότι εννοούσε ο απόστολος Παύλος όταν έγραφε: **«Μη συμμορφώνεσθε με τον αιώνα τούτον»** [στο αρχαίο κείμενο **«Μη συσχηματίζεσθε»**, δηλαδή μην παίρνετε το ίδιο σχήμα] (Ρωμ. 12/ιβ/2);

Τρίτο θα ήθελα πολύ να ακούσω ή να διαβάσω την αντίθετη άποψη – αν υπάρχει.

Δυστυχώς τα πράγματα είναι τόσο καθαρά, που μάλλον **ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΝΤΡΕΠΟΜΑΣΤΕ ΠΟΥ ΔΕΝ ΝΤΡΕΠΟΜΑΣΤΕ.**

Πληροφορίες μου λένε πως κάποια εκκλησία της Αττικής διαιρέθηκε επειδή κάποιες κυρίες και κοπέλες ενοχλήθηκαν όταν τους έγινε σύσταση για σεμνότερη περιβολή. Δεν ξέρω αν έτσι ακριβώς έχουν τα πράγματα, όμως –σε τέτοια περίπτωση– βλέπει κανείς πού μπορεί να οδηγήσει η ασέβεια στον Θεό, στους νόμους Του και στους πρεσβύτερους της Εκκλησίας.

Ποιος χαίρεται ύστερα από όλα αυτά; Ο Θεός; Σίγουρα όχι! Μήπως εσύ φίλη μου; Δεν θέλω ούτε να το σκεφτώ ούτε να το πιστέψω! Ας μη δίνουμε χαρά στον Σατανά!

Μήπως κι εμείς, όπως εκείνη η δύστυχη γυναίκα της ιστορίας μας, ΧΑΣΑΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΙ ΑΠΟΜΕΙΝΑΜΕ μ' ένα ηθικό κουρέλι... «Μόνο ένα κομμάτι ύφασμα»; Αλίμονο σ' εμάς και τη γενιά που μεγαλώνουμε! ❶

"Κωνσταντίνιες" μεθοδεύσεις;



Μέγα ηθικό και πολιτικό ζήτημα...

Στην εφημερίδα «**Ορθόδοξος Τύπος**» (21-9-07) δημοσιεύθηκε το παρακάτω σχόλιο που προφανώς υπογράφεται από τον διευθυντή συντάξεως του "Ο.Τ." κ. Γ. Ζερβό.

«Παρασκηνιακαί διαβουλεύσεις μεταξύ Κυβερνήσεως και της ηγεσίας των εν Ελλάδι Προτεσταντών εσημειώθησαν κατά την προεκλογικήν περίοδον. Αι διαβουλεύσεις είχαν αντικείμενον την επαναλειτουργίαν του Ραδιοσταθμού των Προτεσταντών. Η Κυβέρνησις (κορυφαίος υφυπουργός, καταγόμενος εκ της Μεσσηνίας και ο οποίος πολιτεύεται εις την Α΄ Εκλογικήν Περιφέρειαν) εζήτησε από τον γηραιόν ηγέτην των Προτεσταντών να ρίξη γραμμήν διά την υπερψήφισιν της ΝΔ με αντάλλαγμα την λειτουργίαν του Ραδιοφωνικού Σταθμού. Το γεγονός προέκάλεσε την αντίδρασιν πολλών Προτεσταντών όχι τόσον διά την «γραμμήν» υπέρ της ΝΔ αλλά διότι ο γηραιός ηγέτης των Προτεσταντών εχρησιμοποίησεν ως διαμεσολαβητήν δικηγόρον (με δυσύλλαβον όνομα), ο οποίος ήτο στενός συνεργάτης του Ανδρέα Παπανδρέου και ακόμη στενότερος του κ. Κ. Σημίτη, ο οποίος καθ' υπόδειξιν Ιουδαϊκών Κέντρων των ΗΠΑ κατήγγησε την αναγραφήν του θρησκευματος από τας Αστυνομικάς

ταυτότητας. Ο συγκεκριμένος δικηγόρος έκανε και την προσφυγήν εις το Συμβούλιον της Επικρατείας διά την επαναλειτουργίαν του Ραδιοφωνικού Σταθμού. Την προσφυγήν εις το Συμβούλιον Επικρατείας την εκέρδισαν. Αλλά ο υπουργός Επικρατείας κ. Θεόδ. Ρουσσόπουλος εκράτησε την υπόθεσιν, δεν εφήρμοσε την απόφασιν του Συμβουλίου Επικρατείας και δεν είχε επιστρέψει έως την 15ην Σεπτεμβρίου την απόφασιν. »

Το κείμενο αυτό δημιουργεί πολλά σοβαρά προβλήματα και ερωτήματα, όπως:

1. Αναφέρεται σαφώς ότι την πρωτοβουλία για την εν λόγω συναλλαγή δεν είχαν οι Προτεστάντες αλλά η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μέσω Μεσσήνιου Υφυπουργού, (1) **Γιατί δεν κατονομάζεται ο εν λόγω Υφυπουργός.** (2) **Άραγε η κίνηση αυτή ήταν γνωστή στον Πρωθυπουργό κ. Καραμανλή;**

2. Οι Προτεστάντες λειτουργούν εν Ελλάδι περισσότερους από έναν ραδιο-

Κοινωνία, πόσο άλλαξες...



Ζήτησαν πρόσφατα από έναν 70χρονο άνθρωπο να περιγράψει τις αλλαγές που είδε στη ζωή του στη διάρκεια των χρόνων που έζησε. Εκείνος, αντί να μιλήσει για τα τεχνολογικά επιτεύγματα, τις εφευρέσεις και άλλα σχετικά, προτίμησε να μιλήσει για τις κοινωνικές αλλαγές που έλαβαν χώρα στις τελευταίες δεκαετίες. Ας τον ακούσουμε λοιπόν!

Γεννήθηκα πριν 71 χρόνια. Από όσο θυμάμαι από τα πρώτα χρόνια της ζωής μου και συγκρίνοντας με το σήμερα, τώρα έχουμε φάρμακα για πολλές αρρώστιες που παρατείνουν και διευκολύνουν τη ζωή μας. Έχουμε μηχανές και συσκευές που μας εξασφαλίζουν ανέσεις. Οι επικοινωνίες είναι πολύ πιο εύκολες και τα ταξίδια ενώνουν τις πιο μακρινές αποστάσεις σε λίγες ώρες.

Όμως, τι έγινε στον κοινωνικό χώρο;

Στα προηγούμενα χρόνια:

- Όσοι έκαναν εκτρώσεις στέλνονταν στη φυλακή.
- Η εγκυμοσύνη πριν από το γάμο θεωρούνταν μέγα σκάνδαλο.
- Οι ομοφυλόφιλοι θεωρούνταν ανώμαλοι και όλοι τους αποφεύγανε.
- Η πορνογραφία περιφρονούνταν ως ασθένεια.
- Ο γάμος ήταν ιερός. Η συγκατοίκηση εκτός γάμου ήταν ταμπού.
- Το διαζύγιο ήταν σπάνιο και πολύ δύσκολο να βγει.

- Η εργασία της γυναίκας στο σπίτι ήταν τιμημένη και οι μητέρες πρόσφεραν στις οικογένειές τους κάθε είδους φροντίδα.

- Η κακοποίηση των παιδιών ούτε που ακουγόταν

- Οι κυρίες ντύνονταν πάντα σεμνά.

- Τα σπίτια και τα αυτοκίνητα σπάνια κλειδώνονταν.

- Ο λόγος του ανθρώπου ήταν η τιμή του.

- Τα ναρκωτικά ήταν κάτι που μπορούσες να αγοράσεις μόνο από τα φαρμακεία.

- Ο αλκοολισμός θεωρούνταν αμαρτία, όχι ασθένεια.

- Τα δημοφιλή τραγούδια ήταν απαλλαγμένα από δαιμονικούς θορύβους και πρόστυχα λόγια.

- Οι ανατολικές θρησκείες βρίσκονταν μόνο στην Άπω Ανατολή.

- Οι μαθητές προσεύχονταν στα δημοσία σχολεία και η Δημιουργία μπορούσε ακόμα να διδάσκεται ως εναλλακτική απέναντι στη θεωρία της εξέλιξης.

- Οι απόφοιτοι του Λυκείου μάθαιναν

γράμματα και δεν ήταν όπως σήμερα που δεν μπορούν να διαβάσουν ούτε τι γράφει το δίπλωμά τους.

- Οι Δέκα Εντολές ήταν ακόμα σεβαστές και μπορούσες ν' ακούσεις να τις συζητούν οπουδήποτε.

- Οι νόμοι της χώρας τηρούνταν, και όσοι παρέβαιναν το νόμο εκτίαν πλήρως την ποινή τους.

- Η προσέλευση στις εκκλησίες ήταν σοβαρή προτεραιότητα για τις περισσότερες οικογένειες.

- Το κράτος και οι δημόσιες υπηρεσίες προωθούσαν τότε τις χριστιανικές αξίες και όχι τα λαχεία, τον ιππόδρομο και τα καζίνο.

- Η χριστιανική διδασκαλία αναφερόταν περισσότερο στη θυσία του Χριστού παρά στην προσπάθεια για υλιστική ευημερία.

- Η κυβέρνηση ήταν σεβαστή. Η αστυνομία ήταν πάνω από κάθε υποψία.

- Η κοινωνική ασφάλιση ήταν οικογενειακή υπόθεση. Το να ζεις σε βάρος της κοινωνίας (με επιδόματα) ήταν ντροπή και όχι τρόπος ζωής.

Ναι, στον κοινωνικό χώρο τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά. Κάποιο διαφημιστικό σύνθημα έλεγε, «**Πέρασε πολύς καιρός, φίλε!**» και πράγματι πολλά έχουν αλλάξει, όμως στον κοινωνικό χώρο τα περισσότερα πράγματα κινήθηκαν σε λάθος κατεύθυνση.

Οι άνθρωποι, ιδιαίτερα με τους δύο Παγκόσμιους Πολέμους, βρήκαν την ευκαιρία να δείξουν τη μεγαλύτερη κακία και απανθρωπιά τους. Έκτοτε ήρθαν τα πάνω κάτω. Οι μεγάλοι ενδιαφέρονται

μόνο για την ατομική τους άνεση και οι νέοι δεν υπολογίζουν τους μεγαλύτερους. Το δόγμα που επικρατεί είναι «**καλοπέραση με όποιο κόστος**». Τα χρέη αυξάνονται και στον ατομικό και στον κρατικό τομέα. Οι άνθρωποι ζουν για το σήμερα και το ζητούμενο είναι η χωρίς κόπο αμοιβή.

«**Τα αγαθά ΚΟΛΠΟΙΣ κτώνται**», λέει το δόγμα της σύγχρονης νεολαίας. Το αποτέλεσμα είναι μια δυστυχισμένη κοινωνία που δεν ευχαριστείται ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ. Οι γάμοι διαλύονται πριν ακόμη στεγνώσει το μελάνι στο βιβλίο του Ληξιαρχείου... Τα παιδιά αντιμετωπίζονται ως πεδίο εκβιασμών και αντιμαχιών ανάμεσα στους αντίδικους "γονείς".

Τα μεσημεριανά κουτσομπολίστικα προγράμματα στις τηλεοράσεις είναι γεμάτα από οικογενειακά δράματα όπου η οικογενειακή βία προσφέρεται "βορά" στα άσπλαχνα αισθήματα των θεατών, όπως παλιά οι μονομαχίες στη Ρώμη... Οι περισσότεροι γελούν με τα παθήματα των συνανθρώπων τους και άλλοι "παίρνουν παραδείγματα"... ενώ η δημοσιογράφος κ. Νικολούλη ψάχνει τους χαμένους της ζωής το τούνελ!!!

Εύγε στην επιτυχημένη μας γενιά, που καταφέραμε να την φέρουμε σ' αυτό το χάλι. Και ΑΛΙΜΟΝΟ για το χειρότερο που μας περιμένει.

Ευτυχώς που στο βάθος του σκηνικού περιμένει ο Χριστός με τη λύση στο χέρι, για όσους θα ενδιαφερθούν να Τον προσέξουν και να Τον ακολουθήσουν πραγματικά! Αλλά οι ενδιαφερόμενοι είναι τόσο λίγοι... **Π**

Από όσα "συμβαίνουν" στον κόσμο

Ερυθρός Σταυρός ...και παραλειπόμενα



Η ιδέα για την παγκόσμια Οργάνωση του Ερυθρού Σταυρού γεννήθηκε στο πεδίο της μάχης του Σολφερίνο από την αλτρουιστική διάθεση προσφοράς του Ερρίκου Ντυνάν προς τους τραυματίες στρατιώτες του πολέμου μεταξύ Αυστροουγγρικής αυτοκρατορίας και Γαλλοϊταλικής συμμαχίας στις 24 Ιουνίου 1859. Έτσι το 1864 υπογράφηκε η πρώτη Σύμβαση της Γενεύης και ιδρύθηκε το Διεθνές Κίνημα του Ερυθρού Σταυρού που είναι σήμερα το μεγαλύτερο ανθρωπιστικό δίκτυο στον κόσμο με παρουσία σε 186 χώρες.

Η ονομασία και το έμβλημα του «Ερυθρού Σταυρού» προέκυψαν με την αναστροφή των χρωμάτων της σημαίας της Ελβετίας, γενέτειρας του Ντυνάν προς τιμήν του. Το 1929 υιοθετήθηκε ως ισότιμο έμβλημα και η «Ερυθρά Ημισέληνος», κατ' απαίτηση των μουσουλμανικών κρατών για ισότητα απέναντι των χριστιανικών. Με τον τρόπο αυτό, αν και η υιοθέτηση του σταυρού δεν έγινε αρχικά με θρησκευτικό κίνητρο, η θρησκευτική επιρροή άρχισε να εκδηλώνεται από τα παρασκήνια. Με παρόμοια λογική το κράτος του Ιράν κάτω από τον Σάχη είχε απαιτήσει και πέτυχε από το 1924 την αναγνώριση ως ισότιμου εμβλήματος του «Λιονταριού με τον Ήλιο», όμως το νέο καθεστώς χρησιμοποεί την ημισέληνο.

Όταν δημιούργησαν αντίστοιχη κίνηση οι Ισραηλινοί, θέλησαν να έχουν το δικό τους θρησκευτικό έμβλημα το «Άστρο του Δαβίδ» κάτι που δεν δέχτηκαν οι Μουσουλμάνοι. Στην προσπάθεια να βρεθεί τρόπος να ξεπερα-

στούν αυτά τα προβλήματα, σε συνάντηση που έλαβε χώρα στην Ελβετία το Δεκέμβριο του 2005 έγινε δεκτό ένα τρίτο επίσημο σύμβολο, ο «Ερυθρός Κρύσταλλος» που, αν και δεν ομολογείται επίσημα, κατά πολλούς είναι μια εικαστική προβολή του Αστέρα του Δαβίδ και μάλλον ένας συμβιβασμός για να γίνουν δεκτές οι οργανώσεις Ισραήλ και Παλαιστίνης.

Το σκεπτικό της απόφασης υποστηρίζει ότι το τρίτο αυτό σύμβολο του κρύσταλλου «είναι σύμβολο καθαρότητας και διαφάνειας, που φέρνει στο νου το νερό, την πηγή της ζωής»... και τέθηκε σε ισχύ από τις 17-1-2007 ως μέρος της Συνθήκης της Γενεύης.

Ο «Ερυθρός Κρύσταλλος», αυτό το δήθεν "ουδέτερο" σήμα, μπορεί επιπλέον να περιλαμβάνει μέσα του όλες τις άλλες θρησκείες... όπως φαίνεται από τα σχέδια που δημοσιεύονται στο επίσημο ιστοχώρο του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού και στα παραπάνω σχήματα.

Μήπως τελικά πίσω από όλα αυτά κρύβεται κάποια θρησκευτική σημειολογία και αξία; Αν και όπως λέχθηκε απ' αρχής ο «Ερυθρός Σταυρός» ιδρύθηκε ως υπερεθνική και υπερθρησκευτική οργάνωση, εντούτοις με διάφορα «κόλπα» αφενός οι θρησκευτικοί παράγοντες επιχειρούν με κάθε τρόπο να προβάλλουν τις θρησκείες τους, αφετέρου οι άθρησκοι παράγοντες επιβάλλουν τεχνηέντως την συγκροτητική προσπάθειά τους να υποτάξουν όλες τις θρησκείες στην ανθρωπιστική θρησκεία της Νέας Τάξης... **■**

«Εις πειρασμόν και παγίδα...»

Αναγνώστης μας έστειλε σε κασέτα μια ομιλία του κ. Δ.Λ., που έγινε πρόσφατα στη Θεσσαλονίκη, για να εκφράσουμε τις απόψεις μας. Πέρα από όσα συζητήσαμε μαζί του, κρίθηκε απαραίτητο να θέσουμε το θέμα και δημοσίως, εξαιτίας του τεραστίου προβλήματος που προκύπτει αφενός από τις ψευδοδιδασκαλίες του ομιλητή και αφετέρου επειδή ο λόγος του είναι πολιτικά στρατευμένος και μάλλον αντεθνικός. Όποιος θέλει να έχει ολόκληρο το απομαγνητοφωνημένο κείμενο της κρινόμενης ομιλίας ας το ζητήσει από τη διεύθυνση του «Τ».

Στην πραγματικότητα ο ομιλητής δεν λέει τίποτα καινούργιο αλλά προσπαθεί να μεταβιβάσει τις ιδέες μιας νεο-Πεντηκοστιανής αμερικάνικης κίνησης, γνωστής ως «Kingdom Now» (=Η Βασιλεία Τώρα), σύμφωνα με την οποία οι Χριστιανοί δήθεν "εντέλλονται" να αποκτήσουν κυριαρχία πάνω σ' αυτή τη γη πριν από την έλευση του Χριστού και το μήνυμά της είναι να αρχίσει ο πιστός να "βιώνει" τη Βασιλεία προσωπικά, με μυστικιστικό τρόπο, και να προσπαθεί να "επιβάλλει" την Βασιλεία στον κόσμο. Η διδασκαλία αυτή, που δεν είναι δυνατό να αναλυθεί εδώ στο σύνολό της, δεν έχει βέβαια καμία βιβλική βάση.

Αν και ομολογουμένως ο ομιλητής παρουσιάζει κάποιους ενδιαφέροντες προβληματισμούς όσον αφορά τη σημερινή κατάσταση των εκκλησιών, παράλληλα επιδίδεται σε ένα παραλήρημα, με πάρα πολλές αναφορές στο πρόσωπο και τη ζωή του, μέσω των οποίων προσπαθεί να εμφυτεύσει στους ακροατές ένα άλλο "ευαγγέλιο", που είχε προφητευτεί από τον απόστολο Παύλο και κάθε τόσο επανέρχεται από διάφορους "φωτισμένους" κήρυκες.

Καθώς είναι αδύνατο να ασχολη-

θούμε με κάθε σημείο της ομιλίας, θα περιοριστούμε μόνο σε μερικά σημεία που "βγάζουν μάτι".

Η Βασιλεία του Θεού ήδη εδώ;

Ο ομιλητής διδάσκει εντελώς λανθασμένα ότι η Βασιλεία «είναι ήδη εδώ, είναι ανάμεσά μας σύμφωνα με τη διδασκαλία του Ιησού». Όμως πουθενά ο Κύριος Ιησούς δεν δίδαξε τέτοιο πράγμα. Ίσως ο ομιλητής παρερμηνεύει τη φράση του Κυρίου στους Μαθητές «**η βασιλεία του Θεού είναι εντός υμών**» (Λουκ. 17/ιζ/21), που όμως δεν αναφερόταν στο καθεστώς ΓΥΡΩ ΤΟΥΣ αλλά στο καθεστώς ΜΕΣΑ ΤΟΥΣ και ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΟΥΣ στο πρόσωπο του Βασιλέα Χριστού. Πέφτει στο ίδιο λάθος των Ιουδαίων της εποχής του Χριστού οι οποίοι «**ενόμιζον ότι η βασιλεία του Θεού έμελλεν ευθύς να φανή**» (Λουκ. 19/ιθ/11).

Και ενώ σε κάποια σημεία μοιάζει να μιλάει για την Βασιλεία ως κάτι υπερβατικό/πνευματικό, στην πραγματικότητα την προσδιορίζει σε γήινα στοιχεία «**Αυτό που κάνεις είναι τα όρια, τα σύνορα της Βασιλείας του Θεού**», «**Το χτήμα μου είναι τα σύνορα της Βασιλείας του Θεού. Τα υπάρχοντά μου είναι τα σύνορα της Βασιλείας του Θεού**» και έτσι "προσγειώνει" την

πνευματική έννοια της Βασιλείας του Θεού σε υλικά πράγματα.

Ασφαλώς και η Βασιλεία του Θεού είναι ένα καθεστώς που επηρεάζει τη ζωή μας –εμείς θα προσθέσουμε εσωτερικά και εξωτερικά– όμως αυτό δεν μπορεί να επηρεάσει τον εξωτερικό μας κόσμο με διαστάσεις ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ αλλά μόνο όπως το φως φέγγει στο σκοτάδι. Ασφαλώς και το σκοτάδι δεν μπορεί να νικήσει το φως, όπως λέει ο Χριστός, όμως το φως κάθε φορά έχει ένα χώρο που φωτίζει κι αυτός ο χώρος δεν είναι ολόκληρος ο κόσμος–επειδή τότε θα φωτιζόταν από τον ίδιο τον Θεό. Εκείνο που μπορούν ΝΑ ΔΟΥΝ οι άνθρωποι είναι η δική μας ζωή, και αυτό αφορά κυρίως το κοντινό περιβάλλον και τους πλησίον μας (Α΄ Πέτρ. 3/γ/15).

Ο άρχων του κόσμου τούτου

Επίσης διδάσκει ότι η Βασιλεία του Θεού «δεν μένει μόνο στον Ουρανό αλλά είναι απλωμένη και έχει κατακτήσει, βρίσκεται εξαπλωμένη, σε όλη τη γη». Ολόκληρη αυτή η δήλωση είναι εξωπραγματική επειδή πουθενά η Βίβλος δεν λέει ότι το Βασίλειο του Θεού «έχει κατακτήσει, βρίσκεται εξαπλωμένο, σε όλη τη γη». Αντίθετα μας λέει ότι «**άρχων**» και «**θεός του κόσμου τούτου**» είναι ο Διάβολος και αυτό αποδεικνύεται καθημερινά καθώς εκδηλώνει την κακία του και την κυριαρχία του γύρω μας. Αντί την όποιας μορφής δήθεν "κυριαρχία" του Θεού στη γη, επαληθεύεται ο λόγος του Παύλου, ότι «**ο θεός του κόσμου τούτου [Διάβολος] ετύφλωσε τον νουν, διά να μη επιλάβη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού**» (Β΄ Κορ. 4/δ/4). Μάλιστα, όχι μόνο επιφέρει τύφλωση στους κοσμικούς ανθρώπους αλλά υπάρχουν και χριστιανοί που γίνονται «**τυφλοί και μωπάζουν**» (Β΄ Πέτρ. 1/α/9).

Ήταν ο ίδιος ο Χριστός που προβλημάτισε τους μαθητές Του με το ερώτημα: «**Πλην ο Υιός του ανθρώπου, όταν έλθη,**

άρα γε θέλει ευρεί την πίστιν επί της γης;» (Λουκ. 18/ιη/8). Δεν ρώτησε αν θα έχουν μείνει και λίγοι άπιστοι αλλά τους προειδοποίησε ώστε να ζουν υπεύθυνα και άγρυπνα, αγωνιζόμενοι πρώτιστα για να μείνουν οι ίδιοι πιστοί μέχρι τέλους.

Λειτουργεί ο Θεός χωρίς ανθρώπους;

Ενώ κατηγορεί για "ουμανισμό" (=ανθρωπισμό) τους χριστιανούς που σκέφτονται διαφορετικά από αυτόν, στην πραγματικότητα είναι ο ίδιος "ουμανιστής" (με την έννοια που χρησιμοποιεί τον όρο), αφού λέει ότι «**στην πραγματικότητα η ζωή του κάθε αναγεννημένου χριστιανού είναι πολύτιμη και σημαντική μέσα στα σχέδια του Θεού. Η ζωή του κάθε αναγεννημένου χριστιανού είναι απόλυτα σημαντική μέσα στα σχέδια του Κυρίου**». Συνεπώς, ούτε λίγο ούτε πολύ, το αν «**τα σχέδια του Θεού**» θα εκπληρωθούν, κατά τον ομιλητή εξαρτάται από κάποιους ανθρώπους – άρα πάλι επιστρέφουμε στον άνθρωπο (*homo*).

Η γνώμη του Χριστού για τους πλούσιους

Ο Χριστός είπε «**Ουαί εις εσάς τους πλούσιους, διότι απηλαύσατε την παρηγορίαν σας**» (Λουκ. 6/ς/24) και πουθενά η Καινή Διαθήκη δεν ενθαρρύνει τους χριστιανούς να γίνουν πλούσιοι. Ακριβώς το αντίθετο, ο Παύλος συμβουλεύει: «**Έχοντες διατροφάς και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα εις ταύτα**» (Α΄ Τιμ. 6/ς/8).

Και ο Ιάκωβος γράφει: **Ο Θεός «εξέλεξεν τους πτωχούς του κόσμου τούτου πλούσιους εν πίστει και κληρονόμους της βασιλείας, την οποίαν υπεσχέθη προς τους αγαπώντας αυτόν»** (Ιακ. 2/β/5). Δεν τους λέει ότι θα γίνουν πλούσιοι αλλά ότι θα γίνουν «κληρονόμοι της βασιλείας την οποίαν υπεσχέθη», άρα οι Γραφές δεν μιλούν για πλούτη εδώ στη γη αλλά για πλούτη στον Ουρανό, όπως ακριβώς και ο Χριστός είπε: «**Μη θησαυρί-**

Υπάρχει σχέση του Θεού με τα εγκλήματα Βρετανών, Αμερικάνων, Ισραηλινών κ.λ.π.;


Μη βρίσκοντας έδαφος στη Βίβλο, ο κ. Δ.Λ. στρέφεται στην κοσμική σφαίρα για να πει πως **«Όταν η Βρετανική Αυτοκρατορία υποστήριζε το Ισραήλ, κυριαρχούσε σε όλη στη γη. Όταν δεν στάθηκε όπως έπρεπε απέναντι στο κράτος του Θεού, σ' αυτό που ήταν σύμφωνο με το σχέδιο του Θεού, κατέρρευσε».**

Έτσι, χωρίς να το καταλαβαίνει κάνει τον Θεό ΣΥΝΕΝΟΧΟ στα εγκλήματα των αποικιοκρατών σε βάρος των λαών της Αμερικής, Αφρικής, Ασίας και Ωκεανίας... Εκεί οδηγούν οι λανθασμένες απόψεις του.

Πρώτα απ' όλα οι Βρετανοί δεν έκαναν τις αποικίες τους όταν υποστήριζαν τους Εβραίους. Η μόνη ουσιαστική φιλοϊσραηλινή πράξη των Βρετανών ήταν η διακήρυξη Μπάλφουρ μόλις το 1917, που βασικά έγινε με αντάλλαγμα να πιέσει η εβραϊκή κοινότητα των ΗΠΑ για είσοδο της Αμερικής στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Το μόνο που ενδιέφερε την Βρετανία ήταν να κερδίζει σε βάρος των λαών των περιοχών που καταλάμβανε χάρη στην υπεροπλία και την δολιότητα των ηγετών της και όποιος θέλει μπορεί να μάθει από την ιστορία σε ποιο ηθικό κατάντημα είχαν καταλήξει οι Βρετανοί όταν έκαναν τις αποικίες τους. Ακόμη και ο ρόλος κάποιων ιεραποστόλων σ' αυτό το "παιχνίδι" –εκούσια ή ακούσια– ερευνάται πολύ σοβαρά από τους ιστορικούς.

Αλλά και η σημερινή αιματοβαμμένη κατάσταση στην Παλαιστίνη στους Βρετανούς οφείλεται που, ακολουθώντας πάγια το δόγμα **«Διαίρει και βασίλευε»**, φρόντισαν επίτηδες να διαιρέσουν με τέτοιο τρόπο την περιοχή ανάμεσα σε Ισραηλινούς και Άραβες ώστε ποτέ να μην μπορέσουν να βρουν ησυχία. Το ίδιο ακριβώς που έκαναν και στη Θράκη, όπου άφησαν Έλληνες στην Ανατολική Θράκη και Μουσουλμάνους στην Δυτική Θράκη για να τρώγονται συνέχεια. Το ίδιο έκαναν και με τη διαίρεση της Ηπείρου, αφήνοντας Έλληνες πίσω από τα σύνορα της Αλβανίας. Το ίδιο έκαναν και στη Μακεδονία, που τη χώρισαν σε τρία τμήματα μεταξύ Ελλάδας, Γιουγκοσλαβίας και Βουλγαρίας... για να έχουμε σήμερα το πρόβλημα με το όνομα και όχι μόνο.

Αλλά και οι Ισπανοί είχαν μεγάλες επιτυχίες στην αποικιοκρατία, καταστρέφοντας τους λαούς της Κεντρικής και Νότιας Αμερικής, όπως και οι Γάλλοι που πρώτοι κυριεύσαν την Λουιζιάνα και μετά την πούλησαν στις ΗΠΑ... Ασφαλώς και δεν είχε ο Θεός της Βίβλου καμία ανάμιξη με τα εγκλήματα Βρετανών, Γάλλων, Ισπανών, Ολλανδών, Πορτογάλων κ.λπ. των προηγούμενων αιώνων, όπως δεν έχει καμία ανάμιξη με τα εγκλήματα των Αμερικανών που παρακολουθούμε σήμερα.

Όταν ο γράφων βρέθηκε πριν μερικά χρόνια στην Αγγλία, είδε πλήθος καταστημάτων να ανήκουν σε Ινδούς, Σιχ, Κύπριους και άλλες εθνικότητες, που προηγούμενα ήταν θύματα της αποικιοκρατικής πολιτικής των Βρετανών. Την ίδια ώρα όχι λίγοι Βρετανοί μπεκροπίνουν και σέρνονται θύματα των ναρκωτικών, άνεργοι και άστεγοι... πληρώνοντας τις συνέπειες των εγκλημάτων των πατέρων τους. Αν όλα αυτά ο κ. Λ. τα ονομάζει ευλογία και πρόοδο, **ποτέ να μην έρθουν στη ζωή μας τέτοιες "ευλογίες"...** 

ζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν. Αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανῷ, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν ουδέ κλέπτουσιν· επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει εισθαι και η καρδιά σας» (Ματθ. 6/ς/19-21).

Και όσον αφορά την πολιτική εξουσία, ο Παύλος γράφει στον Τιμόθεο και σ' εμάς: «**Συ λοιπόν κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού. Ουδείς στρατευόμενος εμπλέκεται εις τας βιωτικές υποθέσεις, διά να αρέση εις τον στρατολογήσαντα**» (Β' Τιμ. 2/β/4). Ή θα είμαστε άνθρωποι που κατατρύχονται από τις βιωτικές υποθέσεις ή θα είμαστε αφοσιωμένοι στρατιώτες που θα αρέσουν στον Χριστό που μας στρατολόγησε.

Είναι σωστή η θέση, ότι «**Ο μόνος τρόπος για να λάβεις αποδόσεις στην αιωνιότητα, είναι να επενδύσεις σήμερα στη Βασιλεία του Θεού**». Πώς όμως γίνονται αυτού του είδους οι "επενδύσεις" στη Βασιλεία του Θεού; Με καταθέσεις στις Τράπεζες και επιχειρηματικές συναλλαγές ή ελεώντας τους πτωχούς; (Παρ. 19/ιθ/17). Σίγουρα είναι ευκολότερο να ελεεί τους πτωχούς κάποιος που είναι πλούσιος, όμως μεγαλύτερη αξία έχει όταν το έλεος προέρχεται όχι από το περίσσειμα αλλά από το υστέρημα του ελεούντος.

Θα ήταν άραγε φρόνιμο να παρατρέξουμε την αποστολική μαρτυρία για τους χριστιανούς της Μακεδονίας, «**ότι η περισσειά της χαράς αυτών, ενώ εδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, και η βαθεία πτωχεία αυτών ανέδειξαν εκ περισσού τον πλούτον της ελευθερότητος αυτών· διότι υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο, και υπέρ δύναμιν αυτοπροαίρετοι**» (Β' Κορ./8/η/1-2).

Πιστοί χωρίς Κύριο τον Χριστό;

Μια άλλη λανθασμένη άποψη του ομιλητή είναι αυτή που λέει ότι «**Για να δεις ή να εισέλθεις στη Βασιλεία πρέπει να αναγεννηθείς, αλλά για να ζήσεις τη Βασιλεία και να υπηρετήσεις τη Βασιλεία, πρέπει να βάλεις τον εαυτό σου κάτω από το θέλημα του Χριστού**».

Εμείς διαφωνούμε ότι μπορεί να υπάρχει κάποιος αληθινός πιστός που να μην έχει «**βάλει τον εαυτό του κάτω από το θέλημα του Χριστού**». Πώς μπορεί κάποιος "να μπει" στη Βασιλεία του Θεού αλλά να μην υπηρετεί την Βασιλεία; Και τι σόι χριστιανός θα είναι όταν βρίσκεται κάτω από το δικό του θέλημα ή το θέλημα κάποιου άλλου, αλλά όχι του Θεού; Χριστιανός είναι εκείνος που πιστεύει «**εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν (κείμενο επί τον Κύριον Ι.Χ.)**»;

Αυτό δεν σημαίνει ότι ως άνθρωποι αδύναμοι δεν θα αποτυγχάνουμε πολλές φορές να εκτελέσουμε το θέλημα του Θεού, λόγω της ατέλειάς μας, όμως η επιθυμία της καρδιάς μας θα είναι να κάνουμε το θέλημα του Θεού και πάντα να προσπαθούμε σ' αυτή την κατεύθυνση.

Λόγος Θεού εκτός της Βίβλου;

Άλλο σημείο στο οποίο κατ' αρχήν θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε μαζί του, είναι η θέση ότι «**η Βασιλεία του Θεού είναι όλοι όσοι είναι κάτω από τον λόγο του Βασιλιά. (...) έτσι λοιπόν η Βασιλεία του Θεού καθορίζεται ότι είναι κάθε χώρος όπου ο λόγος του Χριστού είναι η ανώτατη εξουσία**».

Ενώ όμως αυτά τα λόγια ακούγονται σωστά, στην πραγματικότητα είναι από τα πιο επικίνδυνα της διδασκαλίας του, επειδή όταν μιλάει για τον «**λόγο του Βασιλιά**», στην ουσία δεν αναφέρεται στην Αγία Γραφή αλλά σε κάθε είδους "προφητείες, μαρτυρίες, αισθήματα και άλλα παρόμοια" που, κατά τη δική μας γνώμη, δεν είναι παρά προέκταση ανθρώπινων σαρκικών επιθυμιών. Δεν είναι για τούτο τυχαίο

Χρήμα και Πολιτική–Δύο κλασικοί εχθροί του Θεού


Ο κ. Δ.Λ. κάνει μια εξομολόγηση: **«Για μένα το νούμερο 1 είναι τα λεφτά.** Δεν μπορώ να το πω πιο ωμά. Το νούμερο 1 είναι τα λεφτά. Πιστεύω ότι ο Κύριος για τη Βασιλεία Του θέλει να κατακτήσει τα χρήματα. **Το νο 2 είναι η πολιτική εξουσία.** Έχετε ποτέ σκεφτεί ο Κύριος να δώσει το χρίσμα Του σε κάποιον να γίνει επιχειρηματίας; Το έχετε σκεφτεί; Ο Κύριος να δώσει το χρίσμα Του σε κάποιον να κερδίζει χρήματα για τη Βασιλεία του Θεού.» Όμως ο Θεός συμβουλεύει: **«Καλύτερον το ολίγον εν φόβω Κυρίου, παρά θησαυροί πολλοί και ταραχή εν αυτοίς»** (Παρ. 15/ιε/16).

Χωρίς να το έχει καταλάβει, ο ομιλητής έχει πέσει στο λάκκο για τον οποίο μιλάει ο Παύλος στον Τιμόθεο: **«¼σοι θέλουσι να πλουτώσι πίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα και εις επιθυμίας πολλάς ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσιν τους ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν»** (Α΄ Τιμ. 6/ς/9).

Δεν έχει προσέξει τον λόγο του Θεού που τονίζει: **«Λέγω δε τούτο, αδελφοί, ότι ο επίλοιπος καιρός είναι σύντομος, ώστε και οι έχοντες γυναίκας να ήναι ως μη έχοντες, και οι κλαίοντες ως μη κλαίοντες, και οι χαίροντες ως μη χαίροντες, και οι αγοράζοντες ως μη έχοντες κατοχήν, και οι μεταχειριζόμενοι τον κόσμον τούτον ως μηδόλως μεταχειριζόμενοι· διότι το σχήμα του κόσμου τούτου παρέρχεται. Θέλω δε να ήσθε αμέριμνοι»** (Α΄ Κορ. 7/ζ/29-32).

Εκείνη την εποχή, όπως και τώρα, υπήρχαν άνθρωποι που είχαν διάφορα πράγματα (πλούσιοι) και άνθρωποι που «μεταχειρίζονταν τον κόσμον τούτον» (πολιτικοί), όμως ο Απόστολος του Χριστού καλεί να κατανοήσουμε τέσσερα πράγματα: **(1)** Οι έχοντες είναι ως μη έχοντες. **(2)** Ο υπόλοιπος καιρός είναι σύντομος. **(3)** Το σχήμα του κόσμου τούτου παρέρχεται. **(4)** Να είναι αμέριμνοι.

Εκεί, λοιπόν, που ο Θεός μας λέει να προσέχουμε και να μην δίνουμε σημασία, ο ομιλητής καλεί τους ακροατές του να κάνουν το αντίθετο· και μάλιστα να ζητήσουν από τον Θεό να τους βοηθήσει – αντίθετα στο θέλημά Του. Αλλά σ' αυτή την περίπτωση δεν μιλάμε για Βασιλεία του Θεού αλλά για βασιλεία του ανθρώπινου εγώ, όπου ο Θεός γίνεται ο "υπηρέτης" κι ο άνθρωπος επιμένει να προβάλλει τη δική του ιδέα ως δήθεν "θέλημα" του Θεού.

Επίσης λέει: **«Πρέπει να καταλάβουμε ότι ο Θεός θέλει να σηκώσει ανθρώπους και να βγουν και να κατακτήσουν τη γη για τη Βασιλεία του Θεού. Αυτό να κάνουμε. Ο Θεός θέλει να σηκώσει ανθρώπους και να κατακτήσουν την πολιτική εξουσία».** Αν όμως αυτό ήταν το θέλημα του Θεού, γιατί δεν το έκανε 2000 χρόνια τώρα; Γεγονός είναι ότι οι αληθινοί χριστιανοί ούτε πλούτισαν ούτε κατέκτησαν την πολιτική εξουσία–εκτός από τους κατ' όνομα... 

που οι αναφορές σε βιβλικά κείμενα στην ομιλία του είναι ελάχιστες. Από αυτό και μόνο μπορεί να καταλάβει κανείς σε πόση

εκτίμηση έχει το Βιβλίο του Θεού.

Αν και δεν το λέει ξεκάθαρα, υποβιβάζει τη σημασία του γραπτού λόγου του

Θεού. Γι' αυτόν «το Πνεύμα του Θεού είναι δοσμένο στη ζωή μας για να παίζει αυτό το ρόλο, να πάρει το λόγο του Κυρίου από τον θρόνο του Θεού και να τον φέρει μέσα στην καρδιά του πιστού». Ο γραπτός λόγος του Θεού παραμερίζεται, για να δοθεί χώρος στον "λόγο" που έρχεται κατ' ευθείαν «από το θρόνο του Θεού μέσα στην καρδιά του πιστού». Αντίθετα, την προσοχή και προσήλωση στον γραπτό λόγο της Βίβλου θεωρεί –άκουσον άκουσον– ως "νομικισμό"!!..

Πολλοί χριστιανοί θα μπορούσαν να πουν διάφορες σκέψεις που είχαν, και που άλλαξαν την κατεύθυνσή τους σε διάφορους τομείς της ζωής. Όμως, αντί να λένε, –Ο Θεός μου είπε. –Ο Κύριος μου φανέρωσε, προτιμούν να λένε πουν ότι μια ιδέα ήρθε στο νου μου ή, όπως το χρησιμοποιεί ο Παύλος, **«συμπεραίνοντες ότι ο Κύριος προσκαλεί ημάς»** (Πράξ. 16/1ς/10).

Είναι εγωιστικό να πιστεύεις ότι ο Θεός μιλάει Σ' ΕΣΕΝΑ μέσω της σκέψης σου, ενώ στην πραγματικότητα –τις περισσότερες φορές τουλάχιστον– ονοματίζεις τις δικές σου σκέψεις ως δήθεν "φωνή Θεού".

Αυτό ακριβώς κατέκρινε πάντα ο Θεός, για όλους τους ψευδοπροφήτες όταν έλεγε: **«Είδον ματαιότητας και μαντείας ψευδείς, αίτινες λέγουσιν, Ο Κύριος λέγει· και ο Κύριος δεν απέστειλεν αυτούς· και έκαμον τους ανθρώπους να ελπίζωσιν ότι ο λόγος αυτών ήθελε πληρωθή. Δεν είδετε οράσεις ματαιίας και ελαλήσατε μαντείας ψευδείς και λέγετε, Ο Κύριος είπεν, ενώ εγώ δεν ελάλησα;»** (Ιεζ. 13/1ς/2-3,6-7).

Επιθυμώ ή όχι το θέλημα του Θεού;

Ένα άλλο λάθος είναι η προτροπή του, «μην προσεύχεστε εύκολα και λέτε –Το θέλημα του Κυρίου, Κύριε το θέλημά Σου. Γιατί αν το πεις μια δυο φορές, ο Θεός θα σου πει το θέλημά Του και μετά θα μπλέξεις. Γιατί αν ο

Θεός σου πει το θέλημά Του, να ξέρεις ότι θα υπάρχει και η απαίτηση να το ακολουθήσεις.»

Κανένας χριστιανός δε μπορεί και δεν έχει δικαίωμα να χωρίσει την εκτέλεση του θελήματος του Θεού από την αγάπη προς τον Θεό (Ιωάν. 14/1δ/15). Αν είναι ποτέ δυνατό για τον άνθρωπο του Θεού να βλέπει το άγιο θέλημα ως "μπλέξιμο". Αν αυτό δεν είναι βλασφημία!!!

Λέει ο κ. Λ. σε κάποιο σημείο: **«Όταν εσύ κυριαρχηθείς από τη Βασιλεία του Θεού τότε κάθε στοιχείο της ζωής σου θα κατακτηθεί από τη Βασιλεία του Θεού και τότε ο Θεός θα αρχίσει να κινεί τη ζωή σου για τη Βασιλεία του Θεού.»** Αλλά αν κάποιος δεν ζει μ' αυτό τον τρόπο, κάλλιστα μπορεί να λεχθεί ότι δεν μπορεί να είναι χριστιανός ούτε ποτέ **«γεννήθηκε άνωθεν»**.

Εκκλησία και Βασιλεία

Άλλο λάθος κάνει όταν διαχωρίζει την Εκκλησία από την Βασιλεία. Η εκκλησία είναι η επί γης έκφραση της Βασιλείας του Θεού. Η εκκλησία είναι το σώμα του Χριστού, το σύνολο των ανθρώπων που ο Χριστός, η πνευματική Κεφαλή, εξασκεί την εξουσία Του. Αν οι τοπικές ή επί μέρους ανθρώπινες οργανώσεις ή συνάξεις που κατ' ευφημισμό ονομάζονται "εκκλησίες" ζουν όπως ζουν, αυτό δεν έχει να κάνει με την αληθινή Εκκλησία –το σύνολο των γνησίων πιστών– που ξέρει και γνωρίζει ο Κύριος (Β' Τιμ. 2/β/19). Σ' αυτές τις επίγειες εκκλησίες γίνονται και συμβαίνουν "σημεία και τέρατα", για τα οποία ούτε ο Χριστός είναι υπεύθυνος ούτε ο Θεός χαίρεται.

Νικητής ή κυρίαρχος; Τι θέλει ο Θεός;

Εντελώς αυθαίρετα ο ομιλητής δηλώνει: **«Δεν φτάνει να νικήσεις. Όταν νικήσεις, τότε για τη Βασιλεία του Θεού πρέπει να πάρεις τη θέση της εξουσίας και να διοικήσεις για το θέλημα του Θεού»**. Πουθενά μέσα

Άγνοια εκκλησιαστικής ιστορίας 2000 ετών

Υποστηρίζει ο κ. Δ.Λ.: «Τώρα η εκκλησία πρέπει να αποκαταστήσει τη θέση της. Πρέπει να μπει κάτω από την υπηρεσία της Βασιλείας του Θεού. Πρέπει να δει τι ο Κύριος κάνει σε όλη τη γη. Πρέπει ν' ανοίξουν τα μάτια των πιστών, οι καρδιές των πιστών, και η εκκλησία να ευλογήσει τους ανθρώπους, να τους διακονήσει και να τους οικοδομήσει, να απελευθερωθούν στο χρίσμα του Θεού. Και **ο Θεός πρέπει να σηκώσει χριστιανούς επιχειρηματίες. Και ο Θεός θέλει να σηκώσει χριστιανούς πολιτικούς.** Να μπουνε στη θέση της εξουσίας».

Αυτή, λοιπόν, είναι η "θέση της εκκλησίας";... **Αφού όμως έτσι ΠΡΕΠΕΙ και έτσι ο Θεός ΘΕΛΕΙ, όπως μας λέει, γιατί δεν το κάνει; Γιατί δεν το έκανε μέχρι τώρα;**

Ή μήπως το έργο παίχτηκε ξανά στο παρελθόν, με τους Κωνσταντίνους και τους Ιουστινιανούς, τους Ηράκλειους και τους Φωκάδες; Με τους Καρλομάγνους και Φρειδερίκους; Με τους Πάπες και τους Πατριάρχες που πάντρεψαν την θρησκεία με την πολιτεία στη μεγαλύτερη πνευματική ΜΟΙΧΕΙΑ που έγινε ποτέ, και οδήγησαν σε μια εκκλησία ΜΙΓΑΔΑ, που δεν ξέρει τον πατέρα και τη μητέρα της; Σε μια εκκλησία που υπηρέτησε τους αυτοκράτορες και πρίγκιπες στη δίψα τους για κυριαρχία, απλά ονομάζοντας τα στρατεύματά τους με τίτλους όπως ο στρατός "του σταυρού", "του Χριστού", "του Κυρίου" και "της πίστης"...

Είναι ενδιαφέρον ότι αν και οι σταυροφορίες ξεκινούσαν πάντα με απόφαση της Ρωμαϊκής εκκλησίας, απέβλεπαν σε κέρδος των πολιτικών αρχόντων που ήταν επικεφαλής. **«Από τους συγχρόνους τους οι Σταυροφορίες θεωρούνταν θεϊκή αποστολή. Όσοι θανατώνονταν κατά τις σταυροφορικές εκστρατείες είχαν το προνόμιο ειδικού συγχωροχαρτιού για τις αμαρτίες που είχαν διαπράξει και θεωρούνταν στη συνείδηση του λαού μάρτυρες. Οι κληρικοί της εποχής προωθούσαν απόψεις όπως ότι οι δίκαιοι δεν έπρεπε να φοβούνται ότι θα τους καταλογιζόταν ως αμαρτία το να σκοτώσουν τον εχθρό του Ιησού Χριστού, ότι ο στρατιώτης του Χριστού μπορεί εκ του ασφαλούς να σκοτώσει και ακόμη περισσότερο να σκοτωθεί και ότι όταν ο στρατιώτης πεθάνει, ωφελεί τον εαυτό του ενώ όταν σφαγιάζει, ωφελεί τον Χριστό».** ["History of the Christian Church", του Philip Schaff].

Έτσι οι εκκλησίες και οι σταυροφόροι τους άρχισαν νομίζοντας ότι υπηρετούσαν την υπόθεση της εκκλησίας, όμως κατέληξαν να υπηρετούν άρχοντες και έθνη. Στην Α΄ Σταυροφορία όλοι ανεξαιρέτως, από όπου και αν κατάγονταν, έφεραν στο μπράτσο τους τον κόκκινο σταυρό. Στην Γ΄ Σταυροφορία, οι Γάλλοι έφεραν κόκκινο, όσοι ήταν από τη Φλάνδρα και τη Λωραίνη πράσινο, και οι Άγγλοι άσπρο σταυρό σε κόκκινο φόντο, απόδειξη ότι δε συμμετείχαν απλά ως στρατιώτες της Πίστης, αλλά ότι ο κάθε λαός συμμετείχε υπό τη δική του σημαία υπηρετώντας τα συμφέροντα των αρχόντων τους. ☛

στη Βίβλο, τον λόγο του Θεού, δεν υπάρχει τέτοιος προορισμός για τους πιστούς (Α΄ Κορ. 15/ιε/15). Αντίθετα λέει ότι, **«Ο νικών θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω είσθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ υιός»**. Τότε και ΜΟΝΟ ΤΟΤΕ, στο τέλος αυτής της κατάστασης, όταν ο Θεός **«κάνει νέα τα πάντα»**, τότε ο νικών **«θα κληρονομήσει τα πάντα»**. ΟΧΙ ΤΩΡΑ! (Αποκ. 21/κα/5,7).

Επανάληψη των ίδιων λαθών

Η κοσμική εκκλησία υπηρέτησε διάφορους δικτάτορες –τους Τσάρους, τον Χίτλερ, τον Φράνκο, τον Σαλαζάρ, τον Παπαδόπουλο και Πατακό, και πολλούς ακόμη– πάντα στο ίδιο μπέρδεμα **«ιερών και αθλίων»**.


Το ίδιο κάνουν και τώρα οι εκκλησίες που υποστηρίζουν τον αιμοσταγή Αμερικανό πρόεδρο Μπους, που τους κοροϊδεύει υποδυόμενος τάχα τον "αναγεννημένο" και "ευσεβή" χριστιανό. Και ο παραπλανημένος ιεροκήρυκας ενίσταται επειδή κάποιοι στην εκκλησία του «δεν ψήφισαν τον Μπους–τον αδελφό Γιώργο» (sic) και τρομοκρατεί τους ακροατές του πως δήθεν ο Μπους εξασφαλίζει την ειρήνη έναντι του Μπιν Λάντεν...

Επιπλέον, κατηγορεί τους Έλληνες οπαδούς του πως υπηρετούν **«το μεγαλείο το ελληνικό»** μέσα στην εκκλησία κρυφά. Κι απέναντι σ' αυτό το δήθεν «ελληνικό μεγαλείο» έρχεται να προβάλει το **«εβραϊκό μεγαλείο»** που δήθεν στηρίζει την Αμερική... **«Γιατί το Ισραήλ δεν είναι οι άνθρωποι, δεν είναι αν πράττουν σωστά ή όχι, είναι η εκπλήρωση του προφητικού λόγου του Θεού και ένα κομμάτι της Βασιλείας του**

Θεού είναι η αποκατάσταση του Ισραήλ».

Και ενώ σωστά κατηγορεί τους κοσμικούς "Χριστιανούς" επειδή έγιναν Ελληνορθόδοξοι και Ρωμαιοκαθολικοί και Αγγλικοί, ο ίδιος προωθεί τη θρησκεία των Σιωνιστών Εβραίοχριστιανών και, άρα, πέφτει στην ίδια παγίδα και καταδίκη. **Αλλά ο Θεός ποτέ δεν συνεργάστηκε με τον Ισραήλ όταν ακολουθούσαν άλλους δρόμους και όχι το θείο θέλημα**. Η Παλαιά Διαθήκη και η ιστορία είναι γεμάτες από τέτοια παραδείγματα.

Η μεγάλη παγίδα

Στο τέλος αποκαλύπτει την παγίδα της καρδιάς του. Τάχα ο Θεός του είπε: **«–Κάνε περιουσία για τη Βασιλεία μου»...** Την κρυμμένη υποσυνείδητη επιθυμία του την βαπτίζει **«Ο Κύριος μου είπε»**... κι έτσι σε τρία χρόνια άνοιξε δύο επιχειρήσεις. Αντί, λοιπόν, να στρατεύεται την **«καλήν στρατείαν»** του Χριστού, υποτάχτηκε στο ζυγό του **«Μαμωνά της αδικίας»** – είτε το έχει καταλάβει είτε όχι. Και είναι βουλιαγμένος μέσα στα χρέη, ελπίζοντας πως **«ο Ιορδάνης μπροστά του θ' ανοίξει και η Βασιλεία του Θεού θα φανερωθεί»**... την ίδια ώρα που το αφώτιστο ακροατήριο χειροκροτάει αντί να κλαίει για το κατόντημα του ανθρώπου... που εν γνώσει του παραβιάζει τον ιερό κανόνα **«Ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου»** (Α΄ Κορ. 9/θ/14) και προτιμά να ακολουθεί αυτό που του είπε η καρδιά του, η συμφωνία της γυναίκας του και ένας άλλος φίλος του, που, ως φαίνεται, **γνωρίζουν πιο καλά από τον Θεό!!!** 

**Ο αναγνώστης καλείται να προσέξει και τη μελέτη με θέμα
«Θέλω μεν συμβασιλεύσει;» στην επόμενη σελίδα.**

Θέλουμε συμβασιλεύσει;..



Υπάρχουν πολλοί Χριστιανοί σήμερα, που βαυκαλίζονται στην ιδέα ότι «**θα συμβασιλεύσουν με τον Χριστό**». Εξάλλου, όπως λένε, αυτό το λέει και η Καινή Διαθήκη. Άλλοι προχωρούν στην ιδέα ή ψευδαίσθηση πως ΗΔΗ βασιλεύουν μαζί με τον Χριστό!..

Είναι ενδιαφέρον, εντούτοις, να προσέξουμε ότι η Καινή Διαθήκη, καταγράφοντας τους λόγους τόσο του Κυρίου Ιησού Χριστού όσο και των Αποστόλων, δεν λέει αυτό το πράγμα ως κάτι που έχει ήδη πραγματοποιηθεί αλλά ως κάτι μελλοντικό, το οποίο, μάλιστα, εξαρτάται από κάποιες προϋποθέσεις που κανείς δεν έχει εκ των προτέρων και καλείται να αποκτήσει.

Ας δούμε, λοιπόν, πώς ακριβώς έχουν τα πράγματα:

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να κηρύξει την «**Βασιλεία του Θεού**» ή την «**Βασιλεία των Ουρανών**». Πρόκειται ουσιαστικά για το ίδιο πράγμα. [Βλέπε *πλαισιο*].

Χωρίς αμφιβολία αυτή η Βασιλεία είναι ένα δώρο που αφορά τους πιστούς του Χριστού, όμως πουθενά στην Κ.Δ. δεν αναφέρει ότι «**συμβασιλεύουμε από τώρα**» μαζί με τον Χριστό, ούτε ότι αυτό πρόκειται να συμβεί ως μία νομοτελειακή συνέχεια της παρούσας ζωής όπως την ξέρουμε σήμερα.

Στο Λουκ. 12/ιβ/32 ο Χριστός λέει: «**Μη φοβού, μικρόν ποίμνιον· διότι ο Πατήρ σας ηυδόκησε να σας δώση την βασιλείαν**». Εδώ ο χρόνος είναι μελλοντι-

κός, «να σας δώση» (αρχ. «**δούναι υμίν**»), χωρίς όμως οποιονδήποτε προσδιορισμό για το ΠΟΤΕ. Συνεπώς, εκείνο που έχουν οι πιστοί σήμερα δεν είναι αυτή αύτη η Βασιλεία αλλά Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ της Βασιλείας.

Ο Χριστός συχνά μίλησε για μια μελλοντική ημέρα, όταν «**ο Βασιλεύς θέλει ειπεί προς τους εκ δεξιών αυτού· Έλθετε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην εις εσάς βασιλείαν από καταβολής κόσμου**» (Ματθ. 25/κε/34). Αλλά δεν πρέπει να παραβλέψουμε το «**διότι**» που υπάρχει στη συνέχεια των λόγων του Κυρίου: «**Διότι επείνασα, και μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και με εποτίσατε, ξένος ήμην, και με εφιλοξενήσατε, γυμνός, και με ενεδύσατε, ησθένησα, και με επεσκέφθητε, εν φυλακή ήμην, και ήλθετε προς εμέ**» (εδ. 35-36). Συνεπώς η παροχή της Βασιλείας δεν είναι χωρίς προϋποθέσεις και μάλιστα πρακτικές και αυστηρές.

Το ίδιο βλέπουμε και στον Παύλο, ο οποίος προσβλέποντας σε κάτι μελλοντικό γράφει: «**θέλουμεν και συμβασιλεύσει**» (Β΄ Τιμ. 2/β/11). Όμως κι εδώ τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά, διότι προηγουμένως έχει γράψει: «**Πιστός ο λόγος· διότι εάν συναπεθάνομεν, θέλομεν και συζήσει· εάν υπομένωμεν, θέλομεν και συμβασιλεύσει**», για να προσθέσει στη συνέχεια «**εάν αρνώμεθα αυτόν, και εκείνος θέλει αρνηθή ημάς**».

Το ανάλογο γράφει και στους Ρωμαίους: «**Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεί**

με το πνεύμα ημών ότι είμεθα τέκνα Θεού. Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμετοχοί της δόξης αυτού» (Ρωμ. 8/η/16-17).

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να προσπεράσουμε χωρίς προσοχή τα ΕΑΝ αυτών των δηλώσεων, που σημαίνουν ότι όσο ζούμε σ' αυτό τον κόσμο δεν υπάρχει καμιά πραγματικότητα "συμβασιλείας", αλλά αυτό είναι κάτι το οποίο προσμένουμε.

Γι' αυτό ο Παύλος γράφει επίσης στους Θεσσαλονικείς: «Ημείς αυτοί καυχώμεθα διά σας εν ταις εκκλησίαις του Θεού διά την υπομονήν σας και πίστιν εν πάσι τοις διωγμοίς υμών και ταις θλίψεσι, τας οποίας υποφέρετε, το οποίον είναι ένδειξις της δικαίας κρίσεως του Θεού, διά να αξιωθήτε της βασιλείας του Θεού, υπέρ της οποίας και πάσχετε» (Β' Θεσ. 1/α/4-5).

Θα μπορούσε, επιπλέον, να λεχθεί ότι η Καινή Διαθήκη μιλάει περισσότερο για εκείνους που κινδυνεύουν ΝΑ ΜΗΝ κληρονομήσουν την Βασιλεία παρά για το αντίθετο. Ας προσέξουμε π.χ. τα εξής χωρία:

«Οι άδικοι δεν θέλουνσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται. ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοίδοροι ούτε άρπαγες θέλουνσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού» (Α' Κορ. 6/ς/9).

«Τα έργα της σαρκός είναι μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθραι, έριδες, ζηλοτυπίαί, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αιρέσεις, φθόνοι, φόννοι, μέθαι, κώμοι, και τα όμοια τούτων, περί των οποίων σας προλέγω, καθώς και προείπον, ότι οι τα τοιαύτα πράττοντες βασιλείαν Θεού δεν θέλουνσι κληρονομήσει» (Γαλ. 5/ε/19-21).

Ποια σχέση έχουν όλα τα παραπάνω με την υπεραπλούστευση με την οποία κάποιοι μοιράζουν "εισιτήρια" για την Βασιλεία του Θεού, όταν ο ίδιος ο Χριστός εξήγησε στον Νικόδημο ότι «εάν τις δεν γεννηθή άνθρωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού» και «εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού» (Ιωάν. 3/γ/3,5).

Το να γεννηθεί κάποιος «άνθρωθεν» και «εξ ύδατος και Πνεύματος», δεν σημαίνει να σηκώσει το χέρι του και να πει "Θέλω τον Χριστό σωτήρα μου". Ούτε να μεταγραφεί από την εκκλησία που ανήκε μέχρι σήμερα σε μια άλλη. Η άνθρωθεν γέννηση σημαίνει αλλαγή χαρακτήρα, πορείας, προορισμού, συνταύτιση με τον Χριστό. Σημαίνει ότι «συνετάφημεν μετ' αυτού διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθώς ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών διά της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν. Διότι εάν εγεινάμεν σύμφυτοι με αυτόν κατά την ομοιότητα του θανάτου αυτού, θέλομεν είσθαι και κατά την ομοιότητα της αναστάσεως, τούτο γινώσκοντες, ότι ο παλαιός ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθή το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας· διότι ο αποθανών ηλευθερώθη από της αμαρτίας. Εάν δε απεθάνομεν μετά του Χριστού, πιστεύομεν ότι και θέλομεν συζήσει μετ' αυτού» (Ρωμ. 6/ς/3-7).

Πώς όμως τολμούν κάποιοι να λένε ότι συμβασιλεύουν –ή έστω ότι θα συμβασιλεύσουν με τον Χριστό–, όταν η αμαρτία βασιλεύει μέσα στο θνητό τους σώμα, και υπακούνε σ' αυτήν ανάλογα με τις επιθυμίες του (Ρωμ. 6/ς/12); Πώς ζουν μέσα στη βασιλεία του Θεού –όπως λένε– ενώ στην πραγματικότητα είναι η αμαρτία που βασιλεύει μέσα τους;

>> σελ. 30

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Όπως εύκολα αποδεικνύεται από μια απλή αντιπαράβολή των σχετικών εδαφίων, οι δύο όροι «Βασιλεία του Θεού» και «Βασιλεία των ουρανών» αφορούν το ίδιο πράγμα και δεν υπάρχει μεταξύ τους διαφορά, όπως κακώς νομίζουν μερικοί.

Η εναλλακτική χρήση των όρων αυτών οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι εκείνοι που είχαν μεγαλώσει και ζήσει κάτω από το ιουδαϊκό έθιμο να μην αναφέρεται παντελώς το όνομα του Θεού –παρανοώντας την εντολή που λέει: **«Μη λάβης το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω· διότι δεν θέλει αθωώσει ο Κύριος τον λαμβάνοντα επί ματαίω το όνομα αυτού»** (Εξοδ. 20/κ/7)–, είχαν συνηθίσει να αναφέρονται στον Θεό με πλάγιο τρόπο, ώστε να μη μολύνεται η αγιότητα του θείου ονόματος.

Έτσι για παράδειγμα διαβάζουμε: **«Πάλιν ο αρχιερέυς ηρώτα αυτόν, λέγων προς αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Ευλογητού;»** (Μάρκ. 14/ιδ/61). Αντίθετα διηγούμενος την ίδια ακριβώς σκηνή ο Ματθαίος γράφει: **«Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού;»** (Ματθ. 26/κς/63).

Επίσης ο ίδιος Κύριος Ιησούς είπε: **«Εις το εξής θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως και ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού»** (Μάρκ. 26/κς/64), όμως από άλλα χωρία, όπως π.χ. το Εβρ. 12/ιβ/2, γνωρίζουμε ότι η φράση αυτή σημαίνει **«εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου του Θεού»**.

Ο Στέφανος επίσης στην απολογία του ενώπιον του Συνεδρίου αναφέρθηκε στον Θεό με τον όρο: **«Ο Ύψιστος δεν κατοικεί εν χειροποιήτοις ναοίς»** (Πράξ. 7/ζ/48) και ο άγγελος Γαβριήλ είπε στη Μαριάμ: **«Δύναμις του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει· διά τούτο και το γεννώμενον εκ σου άγιον θέλει ονομασθή Υιός Θεού»** (Λουκ. 1/α/35).

Μάλιστα στον Δανιήλ συναντούμε μαζί τους όρους **«Παλαιός των ημερών»** και **«Ύψιστος»**: **«Έηλθεν ο Παλαιός των ημερών και εδόθη η κρίσις εις τους αγίους του Υψίστου»** (Δαν. 7/ζ/22).

Αυτή η πρακτική απαντάται ακόμη και σήμερα μεταξύ των ευσεβών Ιουδαίων, οι οποίοι δεν τολμούν π.χ. να πουν καν **«Δόξα στον Θεό»** αλλά λένε **«Baruch ha shem»** που σημαίνει «Ευλογημένο το όνομα», όπου εννοείται το όνομα του Θεού, κ.ο.κ.

Έτσι και στην περίπτωση των όρων **«Βασιλεία του Θεού»** και **«Βασιλεία των Ουρανών»**, ο μεν Ματθαίος γράφει **«Επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών»** (Ματθ. 3/γ/2), ο δε Λουκάς **«Επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού»** (Λουκ. 10/ι/9).

Τα παραπάνω τονίζονται επειδή κάποιοι διαβάζοντας επιπόλαια ή θέλοντας να υποστηρίξουν δικές τους αυθαίρετες διδασκαλίες, προσπαθούν να "παιξουν" στηριγμένοι σ' αυτές τις εναλλαγές. ❶



«Η Ορθοδοξία μας»

Με το περιοδικό «Μαχόμενη Ορθοδοξία» έχουμε βρεθεί συχνά στο "αντίθετο στρατόπεδο", λόγω της μισαλλοδοξίας και του φανατισμού του. ¼μως αυτό δεν μας εμποδίζει να διακρίνουμε το σωστό από το λάθος. Έτσι από το τεύχος Μαρτίου 2007 της "Μ.Ο." αναδημοσιεύουμε το παρακάτω άρθρο που ταυτίζεται με τις θέσεις μας.

Η Λυτρωτική Θυσία

Όταν μιλάμε για τη θυσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, συνήθως το μυαλό μας πάει αμέσως στο Σταυρό του Γολγοθά. Όμως, θυσία του Χριστού υπήρξε όλη η ζωή Του. Επρόκειτο για μία μεγάλη, άπειρη, συνεχιζόμενη θυσία. Το μέγεθος και η έκταση της θυσίας Του αρχίζει από τότε που «**εαυτόν εκκένωσε μορφή δούλου λαβών**» (Φιλιπ. 2/β/7).

Άπειρη συγκατάβαση και μεγάλη θυσία ήταν η γέννησή Του μέσα στην αθλιότητα της φάτνης, η φυγή Του απ' την κακία του Ηρώδη, η ταλαιπωρία στην Αίγυπτο, η φτώχεια με την οποία έζησε, η αχαριστία των ανθρώπων, ο φθόνος, το μίσος και ο διωγμός από μοχθηρούς, η αστάθεια των μαθητών, η παρουσία κοντά Του του παμπόνηρου Ιούδα και γενικά οι κόποι και οι μόχθοι για το καλό αυτών που έπασχαν σωματικά και ψυχικά.

Ακόμη, θυσία προπαντός ήταν η φρικτή αγωνία της Γεθσημανή, οι εξευ-

τελισμοί μπροστά στους άρχοντες και το λαό. Τα ραπίσματα των δούλων, το φοβερό φραγγέλλωμα, το αγκαθωτό στεφάνι και όλη η ανέκφραστη ψυχική και σωματική ταλαιπωρία των ωρών που προηγήθηκαν από τη Σταύρωση, εντάσσονται όλα αυτά στην έννοια της θυσίας. Επάνω δε στο Σταυρό έχυσε σταλαγματιά-σταλαγματιά το τίμιο Αίμα Του. Πρόσφερε έτσι για μας τον Εαυτό Του σαν εξιλαστήριο θύμα, φορτώθηκε τις αμαρτίες όλου του ανθρωπίνου γένους από Αδάμ μέχρι τη συντέλεια των αιώνων.

Έγινε κατάρα

Η τιμωρία και η καταδίκη του Χριστού δεν ήταν μόνο ο σταυρικός θάνατος. Ήταν ακόμη κάτι επιπλέον! Ήταν η εγκατάλειψη εκ μέρους του Πατρός. Το παράπονο –ας πούμε– αυτό το διατυπώνει ο ίδιος ο Κύριος ευρισκόμενος πάνω στο Σταυρό, όταν είπε: «**Θεέ μου Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλιπες;**» (Ματθ. 27/κζ/46).

Τι σημαίνουν όλα αυτά, τόσο η εγκατάλειψη του Ιησού εκ μέρους του Πατρός Του και η κατάρα που έπεσε πάνω στον αναμάρτητο; Δεν θα μπορούσε ποτέ το ανθρώπινο μυαλό να φανταστεί και να εξηγήσει τη σημασία τους αν δεν ερχόταν αποκάλυψη απ' τον ίδιο τον Ιησού Χριστό που την έδωσε στον απ. Παύλο! Μας λέει λοιπόν ο θεόπνευστος Απόστολος και μας πληροφορεί ότι ο **«Χριστός ημάς εξηγόρασεν εκ της κατάρας του νόμου γενόμενος υπέρ ημών κατάρα»** (Γαλ. 3/γ/13) δηλαδή από την κατάρα δε αυτή του νόμου μας εξαγόρασεν ο Χριστός και ως λύτρα για την εξαγορά μας αυτή κατέβαλε το ότι έγινε για χάρη μας καταραμένος.

Θυσιάστηκε για μας

Η θυσία του Χριστού ήταν αντιπροσωπευτική. Θυσιάστηκε Αυτός για λογαριασμό όλου του ανθρώπινου γένους. Δεν θυσιάστηκε απλώς **«υπέρ των αμαρτωλών»** αλλά **«αντί των αμαρτωλών»**. Πήρε τη θέση τη δική μας απέναντι στη θεία δικαιοσύνη. Όλων των ανθρώπων την κατάρα την πήρε επάνω Του. Λογικά, η κατάρα αυτή έπρεπε να πέσει επάνω στους ανθρώπους. Λογικά, κάθε άνθρωπος θα έπρεπε να ανεβαίνει πάνω σ' ένα σταυρό και να σταυρώνεται. Δεν γίνεται έτσι! Γιατί ο Χριστός μάς λέει: άνθρωπε, εσύ είσαι ένοχος κι εγώ κάθομαι για σένα στο «Εδώλιο» του κατηγορούμενου. Εί-



σαι αθώος άλλα με... προϋποθέσεις!

Αυτή την αντιπροσωπευτική για λογαριασμό του ανθρώπινου γένους θυσία τονίζει ο απ. Παύλος όταν γράφει: ο Χριστός **«παρεδόθη διά τα παραπτώματα ημών και ηγέρθη διά την δικαίωσιν ημών»** (Ρωμ. 4/δ/25).

Υπέμεινε το Σταυρικό θάνατο για τα δικά μας αμαρτήματα και αναστήθηκε για να μας κάνει δικαίους, να μας χαρίσει τη δικαίωση και τη σωτηρία.

Κι έτσι ο Χριστός, ο Μέγας Αρχιερέυς, υπήρξε συγχρόνως για μας, το αληθινό πασχαλινό Αρνί (Α' Κορ. 5/ε/7), η ανεκτίμητη και ευάρεστη στον Θεό προσφορά και θυσία, το ευγενέστατο θύμα, με το Αίμα του οποίου θεμελιώθηκε «η Καινή Διαθήκη» (Εφεσ. 5/ε/2 - Α' Κορ. 11/ια/25).

Εκείνος αντί για μας πέθανε και είναι σαν να πεθάναμε όλοι μας (Ρωμ. 6/ς/3-9). Κι έτσι, με ένα φρικτό έγκλημα, που έκαναν οι άνθρωποι σταυρώνοντας τον αναμάρτητο, βρήκαμε τη λύτρωση εμείς οι εγκληματίες.

Πώς να μη θαυμάζει κανείς την άπειρη σοφία και αγάπη του Θεού; Και πώς να μη δοξάσουμε το ευλογημένο όνομα του Θεού όταν θα παρακολουθήσουμε τα **«Σεπτά Πάθη»** κατά τη Μεγάλη Εβδομάδα; Τότε ίσως να γνωρίσουμε λίγο το Χριστό της Ορθοδοξίας!...

Ε.

«Μαχόμενη Ορθοδοξία», Μάρτιος 2007, σελ. 19.

Το έργο της σωτηρίας που έκανε ο Χριστός για τους ανθρώπους, δεν είναι ένα ρομαντικό ταξίδι σε παραδεισένιες παραλίες, όπως αυτά που επιδιώκουν σήμερα οι χορτασμένοι κάτοικοι των πλουσίων χωρών. Αντίθετα, στην πραγματικότητα είναι ένας συνεχής αγώνας μεταξύ ζωής και θανάτου, γι' αυτό και ο Απόστολος του Χριστού γράφει: **«Εάν εις απέθανεν υπέρ πάντων, άρα οι πάντες απέθανον· και απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζώσι πλέον δι' εαυτούς οι ζώντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτών»** (Β' Κορ. 5/ε/14-15).

Οι σύγχρονοι πλάνοι προσπαθούν να πάρουν με το μέρος τους αφελείς χριστιανούς οι οποίοι λαχταρούν και ζητούν τα ΚΑΤΩ και τα ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ. Όμως ο θεός λόγος μας λέει: **«Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα άνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθημένος εν δεξιά του Θεού, τα άνω φρονείτε, μη τα επί της γης»** (Κολ. 3/γ/1-3).

Αυτή είναι η εικόνα του σήμερα για τους αληθινούς χριστιανούς. Όχι καλοπέραση και ευημερία μέσα στο βασίλειο του Σατανά. Ούτε ψεύτικες υποσχέσεις για "κυριαρχία της Εκκλησίας" στον παρόντα αιώνα. Σήμερα οι χριστιανοί καλούνται να ακολουθούν όχι τα λόγια των ψευδοπροφητών και ψευδοδιδασκάλων που ενέσκηψαν στη χριστιανοσύνη, αλλά τα λόγια του Χριστού που είπε: **«Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον προς εσάς· Δεν είναι δούλος μεγαλήτερος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και σας θέλουσι διώξει· εάν τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι φυλάξει»** (Ιωάν. 15/ιε/20).

Αυτό περιμένει τους αληθινούς χριστιανούς στην παρούσα ζωή. Τώρα θα υποφέρουμε για το όνομά Του. Τώρα θα δοκιμάσουμε κάθε είδους δυσκολίες και φτώχεια και ταλαιπωρία. Αν ακολουθούμε τα χνάρια του Χριστού και των Αποστό-

λων Του θα υποστούμε και όσα εκείνοι υπέφεραν!

Να πώς έζησαν την ζωή του ΑΛΗΘΙΝΟΥ χριστιανού οι Απόστολοι και οι δούλοι του Χριστού ανά τους αιώνες: **«Έως της παρούσης ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν και ραπιζόμεθα και περιπλανώμεθα, και κοπιώμεν, εργαζόμενοι με τας ιδίας ημών χείρας· λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι υποφέρομεν, βλασφημούμενοι παρακαλούμεν· ως περικαθάρματα του κόσμου εγείναμεν, σκύβαλον πάντων έως της σήμερον»** (Α' Κορ. 4/δ/11-13).

Επίσης η Βασιλεία του Θεού **«δεν είναι βρώσις και πόσις, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω»** (Ρωμ. 14/ιδ/17). Όποιοι ζουν ζωή καλοπέρασης και υπνωτίζονται πως τάχα ζουν μέσα στη Βασιλεία του Θεού, δεν ζουν με τον Χριστό, κι ας το λένε κι ας το διακηρύττουν με κάθε δύναμη και μέσο. Είναι εκείνοι για τους οποίους ο Κύριος θα πει στο τέλος: **«Ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν»** (Ματθ. 7/ζ/23).

Υπάρχει όμως και η ημέρα της ανταμοιβής, όπου, **«όταν ο Χριστός, η ζωή ημών, φανερωθή, τότε και σεις μετ' αυτού θέλετε φανερωθή εν δόξη»** (Κολ. 3/γ/4). Αντίθετα με το "ναρκωτικό" με το οποίο αποκοιμίζουν τους αφελείς οπαδούς τους οι **«πονηροί δούλοι»**, η δόξα της Εκκλησίας δεν είναι σ' αυτόν τον κόσμο ούτε από αυτόν τον κόσμο. Η δόξα της Εκκλησίας είναι στην αιωνιότητα, πλάι στον Χριστό.

Πόσο ωραία παρηγορεί ο δούλος του Χριστού τους αδελφούς της Θεσσαλονίκης αναφερόμενος στα παθήματά τους και γράφοντας: **«Επειδή είναι δίκαιον ενώπιον του Θεού να ανταποδώση θλίψιν εις τους όσοι σας θλίβουσιν, εις εσάς δε τους θλιβομένους άνεσιν μεθ' ημών, όταν ο Κύριος Ιησούς αποκαλυφθή απ'»**

ουρανού μετά των αγγέλων της δυνάμεως αυτού εν πυρί φλογός, κάμνων εκδίκησιν εις τους μη γνωρίζοντας Θεόν και εις τους μη υπακούοντας εις το ευαγγέλιον του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, οίτινες θέλουσι τιμωρηθή με όλεθρον αιώνιον από προσώπου του Κυρίου και από της δόξης της δυνάμεως αυτού» (Β΄ Θεσ. 1/α/6-9).

Δεν λέει τι όμορφη πρέπει να είναι τούτη η ζωή, και πώς όλα θα αλλάξουν όταν αυτοί πάρουν "το πάνω χέρι", γίνουν πλούσιοι και ορίζουν τις πολιτικές τύχες του αμαρτωλού τούτου κόσμου –όπως σήμερα συμβαίνει με τον άθλιο και αχρείο "αδελφό τους" Τζωρτζ Μπους–, αλλά τους εξηγεί πως την ΑΝΕΣΗ που δίκαια τους αξίζει θα την δοκιμάσουν και θα την ζήσουν «όταν ο Κύριος Ιησούς αποκαλυφθή απ’ ουρανού μετά των αγγέλων της δυνάμεως αυτού». Όχι ΤΩΡΑ αλλά ΤΟΤΕ, όχι ΣΗΜΕΡΑ αλλά ΕΝ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΗΜΕΡΑ.

Τότε θα είναι η σειρά της Εκκλησίας και των αληθινών χριστιανών να λάβουν τον μισθό τους. «¼ταν έλθη να ενδοξασθή εν τοις αγίοις αυτού, και να θαυμασθή εν πάσι τοις πιστεύουσιν, επειδή σεις επιστεύσατε εις την μαρτυρίαν ημών, εν τη ημέρα εκείνη. Διά το οποίον και προσευχόμεθα πάντοτε διά σας, διά να σας καταστήση ο Θεός ημών αξίους της κλήσεως αυτού, και να εκπληρώση πάσαν ευδοκίαν αγαθωσύνης και το έργον της πίστεως εν δυνάμει, διά να ενδοξασθή το όνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν υμίν, και υμείς εν αυτώ, κατά την χάριν του Θεού ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού» (Β΄ Θεσ. 1/α/10-12).

Οι σαρκικοί άνθρωποι που στοχεύουν στα γήινα, δεν αρέσκονται στις αλήθειες του Ευαγγελίου, γι’ αυτό και φτιάχνουν ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ "ευαγγέλια", «εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριωμένοι


όντες από της ζωής του Θεού διά την άγνοιαν την ούσαν εν αυτοίς, διά την πώρωσιν της καρδιάς αυτών» (Εφεσ. 11/ια/18) και από της «επίνοιας» της καρδιάς τους.

«Πρέπει η εκκλησία να καταλάβει! Πρέπει η εκκλησία να μάθει!» Πρέπει η εκκλησία να γίνει ΣΑΝ ΑΥΤΟΥΣ!.. Αλλά πού ήταν όλοι αυτοί και το αναθεματισμένο από τον απόστολο Παύλο δήθεν "ευαγγέλιό" τους αιώνες τώρα; (Γαλ. 1/α/8-9).

Ακούμε τον Παύλο να τους λέει: «Τώρα είσθε κεχορτασμένοι, τώρα επλουτήσατε, εβασιλεύσατε χωρίς ημών και είθε να εβασιλεύητε, διά να συμβασιλεύσωμεν και ημεείς με σας. Διότι νομίζω ότι ο Θεός απέδειξεν ημάς τους αποστόλους εσχάτους ως καταδικασμένους εις θάνατον· διότι εγείναμεν θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλους και εις ανθρώπους. Ημεείς μωροί διά τον Χριστόν, σεις δε φρόνιμοι εν Χριστώ· ημεείς ασθενείς, σεις δε ισχυροί· σεις ένδοξοι, ημεείς δε άτιμοι» (Α΄ Κορ. 4/δ/8-10).

Δεν μπορούν να γίνουν κυβερνήτες και ισχυροί επιχειρηματίες ή πλούσιοι στην ξένη γη που μένουν προσωρινά οι «ξένοι και παρεπίδημοι»! (Α΄ Πέτρ. 2/β/11).

Ο αψευδής λόγος του Θεού μας εξηγεί πως η ελπίδα μας δεν είναι σ’ αυτή τη γη, σ’ αυτό το σύστημα του Σατανά, αλλά θα λάβουμε τις υποσχέσεις του Θεού όταν έρθει ο Χριστός. Μέχρι τότε, «οι άσυχοντες κατά το θέλημα του Θεού ας εμπιστεύωνται τας εαυτών ψυχάς εις αυτόν, ως εις πιστόν δημιουργόν εν αγαθοποιΐα» (Α΄ Πέτρ. 4/δ/15).

Αυτά λέει ο λόγος του Θεού. Αυτά πιστεύουν οι αληθινοί χριστιανοί. Όλα τα υπόλοιπα είναι ΨΕΥΤΙΚΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, είναι «εκ του πονηρού», και όσοι πιστεύουν σε τέτοια παραμύθια, χωρίς αμφιβολία θα ντραπούν την ημέρα της δόξας του Χριστού. 

Μια δεύτερη ματιά



«Ίσως είναι πιο δύσκολο να είσαι πατέρας...»

Τα παραπάνω δήλωσε ο πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α κ. **Α. Αλαβάνος**, σύμφωνα με τα ΜΜΕ αναφερόμενος στην προφυλάκιση 22χρονου νεαρού ο οποίος είναι γιος στελέχους του κόμματος και συνελήφθη ύστερα από ένοπλη ληστεία σε υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας σε συνοικία της Αθήνας.

Ο νεαρός, ο οποίος φέρεται να ανήκει στον αντιεξουσιαστικό χώρο, κατά τη σύλληψή του μετέφερε σακίδιο που περιείχε δύο πιστόλια, μια χειροβομβίδα, κουκούλες, καθώς και δεσμίδες χρημάτων. Στον εισαγγελέα ο νεαρός παραδέχθηκε ότι έκανε τη ληστεία αλλά αρνήθηκε να δηλώσει οτιδήποτε άλλο.

Από την ΕΛ.ΑΣ ερευνάται η εκδοχή ο νεαρός να εμπλέκεται και σε άλλες ένοπλες ληστείες στο κέντρο της Αθήνας, στα Μεσόγεια κ.λπ.

Σύμφωνα με την επίσημη αντίδραση

του κόμματος, «Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α καταδικάζει κάθε εκδήλωση βίας από όπου και αν προέρχεται» αλλά επέμεινε ότι «δεν υπάρχει πολιτικά μια διάσταση οικογενειακής και συλλογικής ευθύνης για το κόμμα μας. **Ίσως είναι πιο δύσκολο να είσαι πατέρας από να είσαι ηγέτης ή ηγετικό στέλεχος ενός κόμματος.** Και από εδώ και πέρα κανείς πρέπει να σκεφτεί, γιατί μόνον ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθο βαλέτω».

Τα παραπάνω δείχνουν την μεγάλη αξία της αλήθειας που διακηρύσσεται από την Καινή Διαθήκη, ότι κανένας δε μπορεί να είναι "εκκλησιαστικός λειτουργός" (επίσκοπος-πρεσβύτερος-ποιμένας) αν προηγούμενα δεν έχει κυβερνήσει **«καλώς τον εαυτού οίκον, έχων τα τέκνα αυτού εις υποταγήν μετά πάσης σεμνότητος· διότι εάν τις δεν εξεύρη να κυβερνά τον εαυτού οίκον, πώς θέλει επιμεληθῇ την εκκλησίαν του Θεού;»** (Α΄ Τιμ. 3/γ/4).

Εκθετη η Κυβέρνηση για την απόκρυψη του ονόματος

Ο υπουργός Εσωτερικών κ. **Πρ. Παυλόπουλος** δήλωσε ότι ορθώς έπραξε η Αστυνομία, η οποία δεν έδωσε το όνομα του δράστη στη δημοσιότητα και επεσήμανε πως **«είναι αυθαίρετη η σύνδεση της υπόθεσης με οποιοδήποτε πολιτικό χώρο ή κόμμα»**.

Η δήλωση αυτή αφήνει έκθετη την Κυβέρνηση, διότι αν τώρα η ΕΛ.ΑΣ. πράττει ορθώς, τότε είναι ένοχη για πλήθος άλλων περιπτώσεων απλών πολιτών τα ονόματα των οποίων –ακόμη και φωτογρα-

φίες τους– διαρρέουν στον Τύπο.

Άρα φαίνεται πως έχουν δίκιο κάποιοι που λένε πως, αν και το Σύνταγμα (άρθρο 4, παρ. 1 και 2) ορίζει ότι,

1. **Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και**
2. **Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις,** στην πραγματικότητα μερικοί είναι ΠΙΟ ΙΣΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ...

Καημένη –και κατακαμένη– Ελλάς! ❗

Γύρω απ' τήν κλίνη του ασθενούς!

Η συμπάθεια για τή σωματική περιπέτεια του 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών καί πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστοδούλου είναι δεδομένη. Φίλοι καί αντίπαλοι σπεύδουν να τήν εκφράσουν. Οί πιστοί προσεύχονται: Καί υπέρ υγείας καί υπέρ φωτισμού. Θλίβονται όμως μέ ώρισμένα φαινόμενα, πού φυσικά δέν έχουν νά κάνουν μέ τό πρόσωπο του 'Αρχιεπισκόπου.

● 'Αλλοίμονο, άν τά πνευματικά παιδιά του 'Αρχιεπισκόπου εκπροσωπούνται από αναγκασθέντα σέ παραίτησι επίσκοπο ή από δύο-τρεις γνωστούς λαϊκούς! 'Υπάρχουν στό όλο έργο τής 'Αρχιεπισκοπής πολύ πιό υπεύθυνα καί πιό πνευματικά πρόσωπα.

Δέν είναι ό,τι καλύτερο ή διαρκής παρουσία του πρώτου εκ των προαναφερθέντων έξω απ' τό θάλαμο του 'Αρχιεπισκόπου. 'Ο ίδιος θά έπρεπε νά τό καταλαβαίνει καί νά στέκη διακριτικά, λίγο μακρύτερα. Μπορεί νά έχη λόγους νά πονάη για τό σημαίνον εκκλησιαστικό πρόσωπο, πού άσθενεί. 'Αλλ' οί πιστοί πονάνε πιό πολύ για τήν 'Εκκλησία.

Θά ήταν άραγε όμορφο νά βρίσκεται συνεχώς στό 'Αρεταίειο Νοσοκομείο ό Γιοσάκης ή ό Βαβύλης ή ό Κουλουσουσας; Καλώς ή κακώς τό όνομα του πρώην Μητροπολίτη έχει συνδυαστή τουλάχιστον μέ τούς δύο απ' αύτούς.

● 'Αλλοίμονο, άν ή άξιο συμπάθητη περιπέτεια του 'Αρχιεπισκόπου προσφέρεται σέ μερικούς ως ευκαιρία... διαδοχολογίας ή διαδοχομανίας! 'Ο λαός άπαιτεί σεβασμό στό πρόσωπο του πάσχοντος εκκλησιαστικού ήγέτη. (...)

Από το περιοδικό «Ιωάννης ο Βαπτιστής», Αύγ. 2007, σελ. 118

Διαδοχολογία

Η περιπέτεια του Αρχιεπισκόπου στάθηκε αφορμή να βγουν πάλι στο προσκήνιο γνωστές "αδυναμίες" των ιεραρχών και να μας θυμίσουν ότι από το Βυζάντιο και μετέπειτα, **είναι άλλος που κάνει κουμάντο στην κοσμική εκκλησία και όχι ο Χριστός.**

Αμέσως ενδιαφέρθηκαν όχι μόνο οι διάφοροι "δελφίνοι" αλλά και πολλοί πολιτικοί και επιχειρηματικοί παράγοντες. Τα περί "επιφοιτήσεως Αγίου Πνεύματος" και άλλα σχετικά παραμύθια, ξεσκεπάστηκαν σε διάφορα τηλεοπτικά παράθυρα και πικρόχολες συζητήσεις, όπου διάφοροι μητροπολίτες είτε ήθελαν να δηλώσουν την παρουσία τους, είτε να διαχωρίσουν τη θέση τους, είτε να δηλώσουν την συνταύτιση και υποταγή τους στους εν δυνάμει διαδόχους.

Βέβαια η εξέλιξη της υγείας του κ. Χριστόδουλου άλλαξε προς στιγμήν το κλίμα και τα μαχαίρια μπήκαν στο θηκάρι τους,



Εφημ. «Έθνος» 10-10-2007

όμως οι ενδιαφερόμενοι είναι συνεχώς υπ' ατμόν, **εργαζόμενοι τη νύχτα για την "επόμενη ημέρα"...** ❶



Διαβάσματα

❶ Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

Ο Μέγας Κωνσταντίνος

Ο Μέγας Κωνσταντίνος (280-337 μ.Χ.) δεν χαίρει μεγάλης εκτίμησης από το παρόν έντυπο σε ό,τι αφορά τη χριστιανικότητά του. Αν και ιστορικά υπήρξε ο αυτοκράτορας που έδωσε τέλος στους διωγμούς εναντίον της Εκκλησίας και θέσπισε την ανεξίθρησκία στην αυτοκρατορία, όμως ο βίος του σημαδεύτηκε από σκοτεινά σημεία που διόλου δεν ταιριάζουν σε χριστιανό. Σε επιβεβαίωση των παραπάνω, το περιοδικό «**Τηνιακά Μηνύματα**» (Μάιος 2007) (έκδοση της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας) μεταξύ άλλων έγραψε:

Ο φίλος του επίσκοπος Νικομηδείας Ευσέβιος (αρειανός, στο θρήσκευμα και με τον οποίο ο Κωνσταντίνος συμφωνούσε σε πολλά), που έγραψε και τη βιογραφία του, μας διαβεβαιώνει πως έλαβε το μυστήριο του Βαπτίσματος από τα χέρια του, την ίδια μέρα που πέθανε, επειδή επιθυμούσε να λάβει με το Βάπτισμα άφεση αμαρτιών για ό,τι έγκλημα είχε διαπράξει κατά τη διάρκεια της μονοκρατορίας του. Και δεν ήταν ούτε λίγα ούτε και ανάξια λόγου τα εγκλήματα που τον βάρυναν...

Αυτή την πράξη η Εκκλησία της Δύσης την έκρινε όχι ως ένδειξη μετάνοιας και μεταστροφής (όπως θα έπρεπε να ήταν), αλλά ως καιροσκοπισμό και συμφεροντολογία και για τούτο ποτέ δεν τον ενέταξε μεταξύ των αγίων στα Μαρτυρολόγια της. (...)

Αν είναι άγιος, αυτό εξαρτάται από το πόσο ήταν ειλικρινής η μετάνοιά του που τον οδήγησε στο Βάπτισμα και όχι η πολυτάραχη ζωή του ή τα πολιτικά του επιτεύγματα, που δεν ήταν λίγα και στα οποία οφείλει την προσωνυμία «ο Μέγας» που του απένειμαν οι ιστορικοί.



Αντίθετα η Εθνορθόδοξη Εκκλησία θεωρεί τον Κωνσταντίνο ως «άγιο» και «ισαπόστολο», προφανώς λόγω της σχέσης του με την Κωνσταντινούπολη, που είναι και η έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Ασφαλώς και δεν είναι δικό μας έργο να ανακηρύττουμε "αγίους", όμως άλλοι λειτουργούν μονίμως κάτω από σκοπιμότητες. Έχει αναρωτηθεί κανείς πόσοι από τους αγίους υπήρξαν Αυτοκράτορες και Ιεράρχες; **Είναι τυχαίο το γεγονός;** ❶

Ενδιαφέρον παράδειγμα

Ο Ευάγ. Κρουσταλλάκης, που αποδήμησε στις 5-8-07, υπήρξε δικαστής με λαμπρό ίχνος στο χώρο της ελληνικής δικαιοσύνης, μάλιστα την ίδια εποχή που αυτή πλήττεται από διάφορα δικαστικά και παραδικαστικά κυκλώματα και σε καιρούς δύσκολους πήγαινε κόντρα στο ρεύμα, απέναντι στο κατεστημένο. Έφτασε στο βαθμό του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.


Πρόσφατα πληροφορηθήκαμε από τον Τύπο («**Σύνδεσμος**», Οκτ. 2007, σελ. 181) το

περιεχόμενο της τελευταίας του θέλησης, όπου μεταξύ άλλων έγραψε:

Έχοντας συνείδηση πως ό,τι καλό έκανα στη ζωή μου ήταν έργο της Χάριτος του Θεού, «της συν εμοί», και γνωρίζοντας ότι σε μένα ανήκουν οι πολλές μου αμαρτίες, τα λάθη, οι παραλείψεις και προπάντων ο εγωισμός και η διάθεση αυτοπροβολής.

Παρακαλώ ταπεινά τους αγαπημένους συγγενείς και φίλους, κατά την ιερή ώρα του επίγειου χωρισμού μας, να μην εκφωνήσουν επικήδειους λόγους και να μη καταθέσουν στεφάνια και λουλούδια.


Αν θέλουν, ας δώσουν τα χρήματα που επιθυμούν στην προσπάθεια της εξωτερικής ιεραποστολής της Εκκλησίας.

Ένα ωραίο παράδειγμα που όλο και σπανιότερα συναντάται στους "πνευματικούς" ηγέτες ή, μάλλον, στα πρόσωπα του περιβάλλοντος, που προσπαθούν να πάρουν λάμψη από το φως εκείνων. 

Μόνο συνθήματα!

Στο καινούργιο βιβλίο «**unChristian: What a New Generation Really Thinks About Christianity... and Why it Matters**» του David Kinnaman, προέδρου του Barna Group, μνημονεύεται η δήλωση κάποιου απλού ανθρώπου από το Μισισσιππή που έκανε την σκληρή παρατήρηση:

Ο χριστιανισμός έχει γεμίσει από τυφλούς οπαδούς που μάλλον επαναλαμβάνουν συνθήματα παρά νιώθουν πραγματικά συμπάθεια και φροντίδα. Ο χριστιανισμός έχει πουληθεί και προσαρμοστεί σε μια φοβιστική καταστροφική δύναμη και έχει χάσει την καρδιά του.


Όσο κι αν δεν αρέσει αυτό το σχόλιο, δυστυχώς είναι μια πραγματικότητα για την οποία συχνά αναγκάζομαστε να μιλάμε από αυτό το έντυπο. Δυστυχώς, για πολλούς σύγχρονους χριστιανισμούς το μόνο που ξέρουν από χριστιανισμό είναι ΟΜΟΡΦΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ χωρίς ουσιαστική διδαχή και προσοχή στον γραπτό λόγο του Θεού. **Α ν α υ τ ό δ ε ν ε ί ν α ι τ ύ φ ῶ σ η !..** 

Το όπιο του λαού...

Για το λαό του Αφγανιστάν δεν είναι "όπιο" η θρησκεία, όπως αλλοτε προσπαθούσε να πείσει ο Λένιν, αλλά το αλκοόλ, το ναρκωτικό που τάχα πήγαν οι ΗΠΑ να εξαλείψουν με τον πόλεμό τους το 2001. Η αλήθεια είναι ότι οι Ταλιμπάν απαγόρευαν την καλλιέργεια και χρήση του οπίου, αλλά τι γίνεται σήμερα; Να τι λέει ο ΟΗΕ:

Το 4% του πληθυσμού είναι εθισμένοι. Από αυτούς 520.000 καπνίζουν κάνναβη, 150.000 χρησιμοποιούν όπιο και 50.000 είναι εθισμένοι στην ηρωίνη, 120.000 είναι γυναίκες και 60.000 παιδιά.

Μέσα στο 2007, το Αφγανιστάν παρήγαγε 8.200 τόνους οπίου, δηλαδή το 93% της παγκόσμιας παραγωγής. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ, η γη που καλλιεργείται για όπιο είναι μεγαλύτερη από το σύνολο της γης που χρησιμοποιείται για τον ίδιο σκοπό στη Βολιβία, την Κολομβία και το Περού μαζί.

Άλλα ήταν τα ενδιαφέροντα της δήθεν αγαθής επιχείρησης των γερακιών της Ουάσιγκτον και των άθλιων Μπους (πατέρα και υιού) που κατέχουν το Λευκό Οίκο, που πρέπει να λέγεται **αιματοβαμμένος ή μαύρος**, οπωσδήποτε όμως **ΟΧΙ ΛΕΥΚΟΣ!** 

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Επαινετό το ενδιαφέρον του κ. Βαρθολομαίου για το περιβάλλον και τα προβλήματά του.

Αντίθετα ανησυχητική η πρόσφατη "συμπροσευχή" του με αλλόθρησκους ηγέτες στη Γροιλανδία, όπου, όπως εξήγησε ο κ. Βαρθολομαίος, απευθύνθηκαν «ο καθείς εξ ημών στον δικό του Θεό, προσευχηθήκαμε για την προστασία του πλανήτη και την σωτηρία της ζωής».

Με άλλα λόγια, ο Οικουμενικός παρουσιάζεται να αναγνωρίζει την αξία και αποτελεσματικότητα των νεκρών "θεών" των άλλων θρησκειών, την βοήθεια των οποίων συλλογικά επικαλείται με τους δικούς τους "εκπροσώπους" επί της γης.

Έτσι έκανε ο Προφήτης Ηλίας στο Κάρμιλο; Συμπροσευχήθηκε με τους ιερείς του ψεύτικου "θεού" Βάαλ; Και πού πάνε όλοι οι «Ιεροί Κανόνες» που απαγορεύουν τέτοιες "συμπροσευχές";

Αυτό το μάθημα πήρε ο κ. Βαρθολομαίος από την μελέτη του των Αγίων Γραφών και των Εκκλησιαστικών Πατέρων, οι οποίοι δεν επιτρέπουν καν την συμπροσευχή με αιρετικούς, πόσο μάλλον με ετε-

Εταιρόθρησκοι θρησκευτικοί ηγέτες συμπλέοντας στο πλοίο του Οικουμενικού Πατριαρχείου... (Γροιλανδία 6-13/9/07)



ρόθρησκους;

Κρίμα μεγάλο για τον "ηγέτη" των Ορθοδόξων και τους οπαδούς του. [Ως γνωστόν οι Ορθόδοξοι δεν αναγνωρίζουν στον Οικουμενικό ηγετική αλλά μόνο τιμητική θέση!] Και μάλιστα κρίμα επαναλαμβανόμενο για 7η φορά... Τι να πούμε και τι άλλο να περιμένουμε; **✚**

<http://theoperiv.blogspot.com>

ΕΑΝ ΕΙΧΕΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΙΝ...

Στην εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος» (7-9-07), δημοσιεύθηκε άρθρο με τον παραπάνω τίτλο. Από αυτό αναδημοσιεύου-

με παρακάτω μερικά αξιόλογα σημεία:

Εάν ο Αρχιεπίσκοπος είχε συναίσθησιν διά το μέγεθος της τραγωδίας, δεν θα

προέβαιναν εις επικοινωνιακάς ρυθμίσεις. Θα έδινεν εντολήν εις την Εθνικήν Τράπεζαν [να πωλήσει τα εκατομμύρια των μετοχών, τας οποίας διαθέτει και να τα προσφέρει διά την ανοικοδόμησιν της Πελοποννήσου, την ανασυγκρότησιν των υποδομών και την βοήθειαν όλων των πολιτών της περιοχής] και την διάθεσιν όλων των αποθεματικών (μεγαλύτερα των δεκαπέντε δισεκατομμυρίων δραχμών) της Εκκλησίας, διά τα οποία παρουσιάζει ο Αρχιεπίσκοπος ισολογισμόν και αυτοσαρκάζεται δι' αυτόν. Η Εκκλησία δεν είναι ανώνυμος

εταιρεία, διά να παρουσιάζει κέρδη και να έχει αποθεματικά. (...) Εάν ο Αρχιεπίσκοπος είχε συναίσθησιν της τραγωδίας, ώφειλε να κινηθεί διαφορετικώς και όχι επικοινωνιακώς".

Τα λόγια αυτά αντηχούν την μεγάλη απορία του λαού μας, αναφορικά με την εκκλησιαστική περιουσία και πώς αυτή διατίθεται – το πώς συγκεντρώθηκε είναι αλλουνού παπά ευαγγέλιο για το οποίο ίσως γράψουμε κάποια άλλη στιγμή... Εμείς δεν έχουμε παρά να προσυπογράψουμε απλώς τις παραπάνω σκέψεις! **Π**

ΚΑΘΑΙΡΕΣΗ ΑΝΤΙΠΑΠΙΚΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

Και πάλι από την εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος» (7-9-07), πληροφορούμαστε ότι ο γνωστός αντιπαπικός μοναχός π. **Ε. Τρικαμηνάς** καθαιρέθηκε και από το Δευτεροβάθμιο Συνοδικό Δικαστήριο, επειδή δεν ήταν πρόθυμος να ακολουθήσει τα "παραπατήματα" των προϊσταμένων του ιεραρχών.

Δεν ανήκει σ' εμάς να κρίνουμε τις αποφάσεις του εν λόγω δικαστηρίου, που καμία σχέση, βεβαίως, δεν έχει με τα προβλεπόμενα από την Καινή Διαθήκη. Καταλαβαίνουμε εντούτοις ότι όποιος τολμήσει να πάει κόντρα στους "ηγέτες της εκκλησίας" του, θα έχει παρόμοια τύχη, όπως εξαλλου συμβαίνει και με τους μοναχούς της Μονής Εσφιγμένου στο Άγιο Όρος.

Ύστερα από αυτά κάποιοι εξακολουθούν να πιστεύουν ότι οι λεγόμενες "Οικουμενικές Σύνοδοι" είχαν ελεύθερη λει-

Η ΠΡΩΤΗ ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΣ ΑΝΤΙΠΑΠΙΚΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΝ Συνοδικόν Δικαστήριον επεκκρίνωσ, τήν 30ήν Αύγουστου, τήν απόφασιν τοῦ Πρωτοθσβμίου Δικαστηρίου, διά τῆς ὁποίας καθαιρεῖται ὁ Ἱερομόναχος Εὐθύμιος Τρικαμηνάς. Εἶναι ἡ πρώτη καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐναντίον Ἱερομονάχου, ὁ ὁποῖος ὑπερασπίζεται τὴν Πατρικὴν Θεολογίαν τὰς ἀποφάσεις Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων, τοὺς ἀγῶνας τῶν Πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐναντίον τοῦ Παπισμοῦ καὶ λοιπῶν χριστιανικῶν αἱρέσεων. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ὁμοφώνως, ἐνῶ αἱ πυρκαῖαι ἦσαν εἰς πλήρη ἐξέλιξιν, αἱ πληγαὶ ἀπὸ τὴν συμφορὰν ἦσαν ἀνοικταὶ καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τὸ Μαῖαιμι ἐδήλωσεν ὑποκριτικῶς ὅτι ἡ ἀσθένειά τοῦ τὸν «μετεμώρφωσεν».

Ὁμοιαστικῶς μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἡ Δεσποτοκρατία διακηρύσσει ὅτι τὴν ἰδίαν τύχην μετὰ αὐτὴν τοῦ ἀντι-οικουμενιστοῦ ἀντι-Παπικοῦ πατρὸς Εὐθυμίου Τρικαμηνά θά ἔχουν ὅλοι ὅσοι ἀμφοθέτουν τὰς παποκρατορικὰς ἀποφάσεις τῶν καὶ επικρίνουν τὴν συμπεριφορὰν τῶν μετὰ τοὺς Παπικοὺς. (...)»

τουργία και οι αποφάσεις τους ήταν "εκ Πνεύματος Αγίου"...

Κατά τα λοιπά οι "εκκλησίες" λειτουργούν και διοικούνται "ελευθέρως και δημοκρατικώς"... **¼λες ανεξαιρέτως!!!** **Π**

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΚΑΝΕΝΑΝ;

Σε φυλλάδιο της «Αποστολικής Διακονίας» (Κ.Α. 99.04.053, Ανατ. 2007) διαβάσαμε, μεταξύ άλλων, και τα παρακάτω ωραία λόγια:

Το μεγαλύτερο γεγονός της επίγειας ζωής μας είναι αναμφισβήτητα το βάπτισμά μας. Την ημέρα που βαπτισθήκαμε

αρνηθήκαμε το διάβολο, τα έργα του, τη λατρεία του, το σκοτάδι του και ενωθήκαμε με το Χριστό· μπόλιαστήκαμε στο Πανάγιο Σώμα Του, την Εκκλησία. Με άλλα λόγια γίναμε παιδιά του Θεού-Πατέρα, μέλη της δικής Του οικογένειας. Και ξεκινήσαμε μία πνευματική

πορεία, που σκοπό έχει την τελείωσή μας, την θέωσή μας. Η πνευματική όμως αυτή πορεία πολλές φορές διακόπτεται από την αμέλειά μας και την αμαρτία. Ξεχνάμε τις δωρεές και την αγάπη του Θεού, λησμονούμε τις υποσχέσεις που δώσαμε στο άγιο βάπτισμα και ξαναγυρνάμε στη δουλεία της αμαρτίας. (...)

Εκτός από μερικούς αλλοδαπούς που βαπτίστηκαν τα τελευταία χρόνια για διάφορους λόγους που δεν είναι της ώρας να εξετάσουμε (σκοπιμότητες, συμφέροντα, άδειες παραμονής...), γνωρίζετε εσείς κανέναν Έλληνα που να έζησε όσα αναγράφονται στην παρατιθέμενη παράγραφο; Ότι, δηλαδή, **"αρνήθηκε τον διάβολο, τα έργα του, τη λατρεία του, το σκοτάδι του... και ξεκίνησε μια πνευματική πορεία, που σκοπό έχει την τελείωση..."**.

Με κίνδυνο να παρεξηγηθούμε ξανά, θα πούμε ότι αν αυτά τα λόγια είχαν κά-

ποια σχέση με την πραγματικότητα έστω και σε ένα ελάχιστο μόνο ποσοστό του λαού μας, πολύ διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα στη χώρα μας. Όμως, ως γνωστόν, οι βαπτίσεις γίνονται **"δι' αντιπροσώπου"** (του αναδόχου-νονού) και ο βαπτιζόμενος, δυστυχώς, ούτε ποτέ τα έμαθε ούτε ποτέ τα ενστερνίστηκε ως ζητήματα που τον αφορούν προσωπικά. ❶



ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΟΡΤΗΣ...

Από την Κοινή Σύναξη των 20 Μονών του Αγίου Όρους εκδόθηκε ανακοίνωση σχετική με τις πυρκαγιές που πρόσφατα ρήμαξαν τη χώρα μας. Μεταξύ άλλων γράφουν:

(...) **Συμπάσχουμεν και ημεείς μετά των Ποιμένων της Εκκλησίας, των Αρχόντων και σύμπαντος του ελληνικού λαού και προσευχόμεθα μετά πόνου πολλού και δακρύων εις τον εύσπλαγχνον Θεόν και ενώπιον των εν ταις Ιεραίς Μοναίς αποτεθησαυρισμένων θαυματουργών της Θεομήτορος εικόνων και αυτής της εφεστίου του Αγιωνύμου ημών Τόπου του "Άξιον Εστί", διά να παρηγορήση τους έχοντας απολέσει συγγενείς και αγαπητά πρόσωπα, να δώση την εξ ύψους δύναμιν εις τους αγωνιζομένους διά την κατάσβεσιν του πυρός και τέλος να λυτρώση ο Θεός τον λαόν μας**

εκ της φρικτής ταύτης δοκιμασίας. (...)

Μήπως πρέπει να παραδεχθούν οι υπογράφοντες μοναχοί, ότι η προσευχή τους αυτή ήρθε με αρκετή καθυστέρηση και το μόνο αίτημά τους είναι απλά η **εκ των υστέρων** "παρηγοριά" για όσους επλήγησαν από την καταστροφή;

Ο λαός μας έχει μια παροιμία σχετική με αυτή τη συμπεριφορά, που λέει **«Παρηγοριά στον άρρωστο μέχρι να βγει η ψυχή του»**, οπότε και ο παπάς είναι εντάξει με τα επιθανάτια καθήκοντά του και οι υπεύθυνοι παραμένουν "εις τα απωλεσθέντα".

Ίσως το μόνο ανακουφιστικό εν προκειμένω ήταν η απομάκρυνση, επιτέλους, του Υπουργού **κ. Βύρωνα Πολύδωρα**. ❷

Ε κ κ α ρ δ ί α ς



«ΟΣΤΙΣ ΕΛΠΙΖΕΙ ΕΠΙ ΑΝΘΡΩΠΟΝ»

Καμία έκπληξη δεν μας προκάλεσε η "ειλικρινής" δήλωση του υπουργού κ. Αλογοσκούφη σχετικά με την επικείμενη αύξηση των φόρων που θα πληρώνουμε.

Δεν πρόκειται για κομματική θέση, αφού αυτό το περιοδικό δεν πολιτικολογεί, και δεν ταυτίζεται ούτε υποστηρίζει κάποιο κόμμα.

Το ίδιο έκαναν και οι άλλοι όταν υπόσχονταν "ΑΚΟΜΗ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ" που ο λαός πλήρωσε πολύ ακριβά.


Το ίδιο έκαναν και εκείνοι που έλεγαν ότι δεν πρόκειται να υπάρξει ακρίβεια με την εφαρμογή του ΕΥΡΩ.

Το ίδιο και όσοι έλεγαν ότι δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας των συνταξιούχων. Είναι το ίδιο, όπως σοφά λέει ο λαός μας: "Όλοι οι σκύλοι ίδια δόντια έχουν!"

Αλίμονο στους χριστιανούς που στηρίζονται σε ανθρώπους. Η Βίβλος λέει: «**Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις ελπίζει επί άνθρωπον και κάμνει σάρκα βραχίονα αυτού και του οποίου η καρδιά απομακρύνεται από του Κυρίου**» (Ιερ. 17/12/5). Δεν είναι ανάγκη να τον καταραστεί ο Κύριος. Τούτη η κατάρα είναι αυτόνομος θερισμός της ελεύθερης σποράς του ατόμου. (Γαλ. 6/7/7).

Οι άνθρωποι ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ σε συνανθρώπους τους. Σε ανθρώπους που υπηρετούν συμφέροντα –τα προσωπικά τους συμφέροντα– και ύστερα λένε πως είναι ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ...

Εκείνοι υπηρέτες ...και ΑΦΕΝΤΗΣ ο κυρίαρχος λαός!

Αφού λοιπόν "ο λαός είναι κυρίαρχος" ας πληρώνει τους "υπηρέτες του" και τα παιδιά τους και τους κληρονόμους τους επί σειρά γενεών! 

• Άλλες οι απαιτήσεις όταν είσαι κυβέρνηση και άλλες όταν κάνεις γενικές προεκλογικές εξαγγελίες •



TANEA
online
18-10-07

Ομολογία Αλογοσκούφη για τους φόρους

Δυστυχώς σας κοροϊδέψαμε...

Σοκ προκάλεσαν οι δηλώσεις Αλογοσκούφη με τις οποίες ουσιαστικά ομολογούσε την κρυφή ατζέντα της Ν.Δ. για τους φόρους.

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ

**Με το παρόν τεύχος
το περιοδικό μας συμπληρώνει:**

- **22 ΕΤΗ** κυκλοφορίας,
- **200 ΤΕΥΧΗ** και
- **3.800 ΣΕΛΙΔΕΣ**

Για όλα αυτά,

1. **ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ**
που με τη χάρη Του μας βοήθησε και μας έφερε σ' αυτό το σημείο.
2. **ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ**
αυτής της διακονίας που με την υλική και ηθική βοήθειά τους μας συμπαραστάθηκαν ως τώρα.

Επιπλέον,

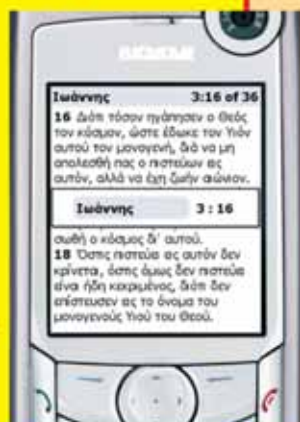
Βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να προσφέρουμε στους αναγνώστες και φίλους μας μια πολύτιμη εφαρμογή για το κινητό τους τηλέφωνο **ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ**.

Πρόκειται για το ειδικό πρόγραμμα **GoBible**, το οποίο συνεργάτες μας εξόπλισαν με το κείμενο της νεοελληνικής μετάφρασης του Αρχιμανδρίτη και Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών **Νεόφυτου Βάμβα**.

Το πρόγραμμα αφορά κινητά που χειρίζονται γλώσσα **JAVA** και μπορείτε να το κατεβάσετε από την ιστοσελίδα **www.tyxikos.gr/gobible.html**

ΔΩΡΟ ΑΠΟ ΤΟΝ “ΤΥΧΙΚΟ”

Το πρόγραμμα
GoBible για το
κινητό σας.
Μεταφέρετε
μαζί σας
ολόκληρη την
ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ
με δυνατότητα
εύρεσης βιβλίων
κεφαλαίων
εδαφίων...



**ΟΛΑ ΔΩΡΕΑΝ
ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΟΞΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΑΘΟΥ ΘΕΟΥ!**